

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 90

Ljubljana, četrtek 5. 10. 2000

Cena 1400 SIT

ISSN 1318-0576

Leto X

VLADA

3893. Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za proizvodnjo neželeznih kovin

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 44/95 – odl. US, 1/96, 9/99 – odl. US, 56/99, 22/00) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za proizvodnjo neželeznih kovin

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi pri odvajanju tehnološke odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: odpadna voda) iz naprav za proizvodnjo neželeznih kovin, in sicer:

- mejne vrednosti parametrov odpadne vode in
- posebne ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi.

Za emisije snovi v vode, ki niso urejene s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96; v nadaljnjem besedilu: uredba).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo:

1. pri proizvodnji svinca, bakra in cinka ter njihovih zlitin za:

- naprave za predelavo svinčevega in cinkovega koncentrata,
- naprave za proizvodnjo svinca, bakra in cinka ter stranskih produktov iz rudnih koncentratov,
- naprave za litje in pretaljevanje svinca, bakra in cinka ter njihovih zlitin iz primarnih in sekundarnih surovin,
- naprave za litje svinca, bakra in cinka ter njihovih zlitin,
- naprave za proizvodnjo polizdelkov iz svinca, bakra in cinka in njihovih zlitin z iztiskanjem, kovanjem, toplim in hladnim valjanjem ter vlečenjem,
- naprave za proizvodnjo akumulatorjev,
- čistilne naprave odpadnega zraka iz naprav iz te točke, v katerih se kot pralno sredstvo uporablja voda;

2. pri proizvodnji molibdena in volframa za:

- naprave za predelavo molibdenovega in volframovega koncentrata,

- naprave za proizvodnjo molibdena in volframa ter stranskih proizvodov iz rudnih koncentratov,

- naprave za litje in pretaljevanje molibdena in volframa ter njihovih zlitin iz primarnih in sekundarnih surovin,

- naprave za stiskanje, sintranje in taljenje molibdena in volframa ter njihovih zlitin,

- naprave za proizvodnjo polizdelkov iz molibdena in volframa in njihovih zlitin z iztiskanjem, kovanjem, toplim in hladnim valjanjem ter vlečenjem,

- čistilne naprave odpadnega zraka iz naprav iz te točke, v katerih se kot pralno sredstvo uporablja voda;

3. pri proizvodnji aluminija za:

- naprave za proizvodnjo aluminija iz aluminijeve glinice,

- naprave za litje in pretaljevanje aluminija ter njegovih zlitin iz primarno predelanega aluminija in iz aluminijevih sekundarnih surovin,

- naprave za proizvodnjo polizdelkov iz aluminija in njegovih zlitin,

- čistilne naprave odpadnega zraka iz naprav iz te točke, v katerih se kot pralno sredstvo uporablja voda.

3. člen

Določbe te uredbe ne veljajo za odpadno vodo na območju vira onesnaževanja iz:

- hladilnih sistemov in naprav za proizvodnjo pare,
- naprav za pripravo vode,
- naprav za obdelavo in plastenje kovinskih površin,
- naprav za bogatitev, plemenitenje in predelavo industrijskih mineralov,
- proizvodnje žveplene kisline iz sulfidnih rud in
- naprav za izdelavo sive litine, ferozlitin in jekla.

Določbe te uredbe ne veljajo tudi za komunalno odpadno vodo, ki nastaja na območju vira onesnaževanja.

4. člen

Mejne vrednosti parametrov odpadne vode in mejne vrednosti emisijskih faktorjev odpadne vode iz virov onesnaževanja za iztok neposredno v vode in v kanalizacijo so določene v prilogah 1, 2 in 3, ki so sestavni del te uredbe.

Emisijski faktor posamezne snovi v odpadni vodi za vire onesnaževanja iz 1. in 2. točke 2. člena te uredbe je razmerje med količino te snovi v odpadni vodi, ki se je z odpadno vodo odvedla v enem dnevu, in količino svinca, bakra, molibdena, volframa ali cinka, vključno s stranskimi proizvodi, ki bi jo naprave vira onesnaževanja proizvedle v enakem obdobju, če obratujejo vse naprave vira onesnaževanja z največjo zmogljivostjo.

Emisijski faktor posamezne snovi v odpadni vodi za vire onesnaževanja iz 3. točke 2. člena te uredbe je razmerje med količino te snovi v odpadni vodi, ki se je z odpadno vodo odvedla v enem dnevu, in količino aluminija ali aluminijeve zlitine, ki bi jo naprave vira onesnaževanja proizvedle v enakem obdobju, če obratujejo vse naprave vira onesnaževanja z največjo zmogljivostjo.

Pri emisijskem faktorju heksaklorobenzena se šteje za količino aluminija ali aluminijeve zlitine iz prejšnjega odstavka količina, ki bi se rafinirala v obdobju enega dneva, če obratujejo vse naprave za rafinacijo aluminija ali aluminijeve zlitine s klorom ali snovmi, pri katerih se sprošča klor, z največjo zmogljivostjo.

Emisijski faktor se izraža v gramih posameznega parametra na tono proizvedene kovine.

5. člen

Mejna vrednost koncentracije sulfatov se za neposredno odvajanje odpadne vode v vodotok določi po enačbi:

$$MVK = 0,3 * MVK_{1r} * Q_V / Q$$

kjer je:

MVK – mejna vrednost koncentracije sulfatov za odvajanje odpadne vode neposredno v vode, izražena v mg/l,

MVK_{1r} – mejna vrednost koncentracije sulfatov za površinsko vodo prvega kakovostnega razreda, ki je za sulfate 150 mg/l,

Q_V – srednji nizki pretok vodotoka, izražen v l/s, in

Q – največji 6-urni povprečni pretok odpadne vode, ki se odvaja v vodotok pri polni obremenitvi vira onesnaževanja, izražen v l/s.

Ne glede na izračunano vrednost iz prejšnjega odstavka koncentracija sulfatov v odpadni vodi ne sme presegati 3.000 mg/l.

6. člen

Posebni ukrepi, ki jih upravljavec ali lastnik vira onesnaževanja iz 1. in 2. točke v 2. členu te uredbe izvaja zaradi čim manjšega onesnaževanja iz vira onesnaževanja, so:

– prednostna uporaba tehnologij s čim manjšo porabo surove vode,

– zapiranje krogotoka hladilne vode pri hlajenju granulacije žindre, čiščenju odpadnih plinov in hladilnih mazivnih emulzij,

– ponovna uporaba manj onesnažene tehnološke odpadne vode za hlajenje, čiščenje ter pranje odpadnih plinov,

– uporaba padavinske odpadne vode, ki se odvaja iz prekritih površin na območju vira onesnaževanja za hlajenje in v proizvodnem procesu,

– uporaba bazenov za zbiranje razškropljene vode, vode za čiščenje in drugih voda, ki se odvajajo na območju vira onesnaževanja,

– uporaba postopkov recikliranja snovi iz odpadnih voda,

– regeneracija procesnih raztopin z ekstrakcijo, cementacijo, kristalizacijo, izmenjavo ionov in filtracijo z uporabo membran,

– ponovna uporaba žlinder, pepela in mulja, ki nastaja v proizvodnem procesu in čiščenju odpadnih voda,

– najmanjša možna uporaba klora in kemikalij, pri katerih se sprošča klor, pri cianidni oksidaciji,

– čim manjša uporaba snovi v proizvodnem procesu, za katere iz podatkov varnostnega lista sledi, da so ekotoksične,

– uporaba fizikalno-kemičnih postopkov čiščenja odpadne vode, kot so cianidna oksidacija, redukcija kromatov in sulfidov, obarjanje sulfidov in razcepljanje emulzij.

Posebni ukrepi, ki jih upravljavec ali lastnik vira onesnaževanja iz 3. točke v 2. členu te uredbe izvaja zaradi čim manjšega onesnaževanja iz vira onesnaževanja, so:

– uporaba suhih postopkov pri čiščenju odpadnih plinov iz elektroliznih peči, talilnic in livarn, če je ob njihovi uporabi obremenitev okolja najmanjša,

– uporaba zaprtega krogotoka vode za čiščenje odpadnih plinov pri mokrem postopku čiščenja,

– uporaba zaprtega krogotoka odpadnih voda pri proizvodnji anod,

– uporaba zaprtega krogotoka vode za luženje materiala iz praznjenja peči,

– uporaba zaprtega krogotoka hladilne vode v proizvodnem procesu, kot so neprekinjeno litje in hlajenje mazivnih emulzij,

– ponovna uporaba manj onesnažene tehnološke odpadne vode,

– ponovna uporaba surovin in snovi, ki se izločajo pri čiščenju odpadne vode, kot so aluminijevo oksidno blato in kriolit iz mokrega čiščenja odpadnih plinov,

– uporaba fizikalno-kemičnih postopkov čiščenja odpadne vode, ki nastaja pri čiščenju odpadnih plinov, naprav za razcepljanje emulzij, in lužnice, ki nastaja pri praznjenju peči.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

8. člen

Upravljavci ali lastniki virov onesnaževanja morajo obstoječe vire onesnaževanja prilagoditi določbam te uredbe v štirinajsetih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

9. člen

Če je za obstoječi vir onesnaževanja po tej uredbi odrejena priprava in izvedba sanacijskega programa, ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, ne glede na določbo prejšnjega člena, v soglasju k sanacijskemu programu določi tudi količine nevarnih snovi, ki se v času izvajanja programa letno lahko izpuščajo z odvajanjem odpadne vode v javno kanalizacijo ali neposredno v vode.

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, določi količine nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka na podlagi analize obremenitve okolja zaradi odvajanja odpadne vode, ki je sestavni del sanacijskega programa.

10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-29/2000-1

Ljubljana, dne 14. septembra 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Andrej Bajuk l. r.
Predsednik

PRILOGA 1

Tabela 1: Mejne vrednosti parametrov in emisijskih faktorjev za odpadne vode iz naprav za proizvodnjo svinca, bakra in cinka ter njihovih zlitin:

Parametri odpadne vode	Izražen kot	Enota	Mejne vrednosti za iztok v vode	Mejne vrednosti za iztok v kanalizacijo
I. SPLOŠNI PARAMETRI				
1. Temperatura		°C	30	35
2. pH - vrednost			6,5 - 9	6,5 - 9,5
3. Neraztopljene snovi		mg/l	80	250
II. BIOLOŠKI PARAMETRI				
6. Strupenost za vodne bolhe	S _D		3	-
III. ANORGANSKI PARAMETRI				
10. Arzen*	As	mg/l	0,1	0,1
	As	g/t	2 (a)	2 (a)
11. Baker *	Cu	mg/l	0,5	0,5
	Cu	g/t	10 (a)	10 (a)
12. Barij *	Ba	mg/l	5,0	5,0
13. Cink *	Zn	mg/l	2,0	2,0
	Zn	g/t	30 (a)	30 (a)
14. Kadmij *	Cd	mg/l	0,1 (b)	0,1 (b)
	Cd	g/t	3 (b)	3 (b)
15. Kobalt *	Co	mg/l	1,0	1,0
16. Kositer *	Sn	mg/l	2,0	2,0
18. Krom - šestvalentni *	Cr	mg/l	0,1	0,1
Mangan	Mn	mg/l	1,0	1,0
Molibden	Mo	mg/l	1,0	1,0
19. Nikelj *	Ni	mg/l	0,5	0,5
	Ni	g/t	15 (a)	15 (a)
20. Srebro *	Ag	mg/l	0,1	0,1
21. Svinec *	Pb	mg/l	0,5	0,5
	Pb	g/t	15 (a)	15 (a)
Talij	Ta	mg/l	0,5	0,5
Vanadij	V	mg/l	0,5	0,5
22. Železo	Fe	mg/l	3,0	-
23. Živo srebro *	Hg	mg/l	0,01 (c)	0,01 (c)
	Hg	g/t	1 (a)	1 (a)
24. Klor - prosti *	Cl ₂	mg/l	0,1	0,1
27. Nitritni dušik *	N	mg/l	1,0	10
30. Cianid - prosti *	CN	mg/l	0,1	0,1
33. Celotni fosfor	P	mg/l	1,0	-
34. Sulfat	SO ₄	mg/l	(d)	-
35. Sulfid	S	mg/l	1,0	1,0
IV. ORGANSKI PARAMETRI				
38. Kemijska potreba po kisiku - KPK	O ₂	g/t	1500	-
41. Celotni ogljikovodiki* (mineralna olja)		mg/l	10	10
43. Adsorbiljivi organski halogeni * - AOX	Cl	mg/l	0,5	0,5

Zaporedne številke parametrov odpadne vode in oznake* pri posameznih parametrih, ki veljajo za nevarne snovi, so povzete iz uredbe.

Oznake v tabeli 1 pomenijo:

a) če letna zmogljivost proizvodnje svinca, bakra ali cinka vključno s stranskimi proizvodi ne presega 10 t, mejna vrednost za emisijski faktor ne velja;

b) če koncentracija kadmija v odpadni vodi posamezne naprave na območju vira onesnaževanja presega 1,0 mg/l, je treba zagotoviti čiščenje odpadne vode iz te naprave tako, da na iztoku iz čistilne naprave koncentracija kadmija ne presega 0,1 mg/l;

c) če koncentracija živega srebra v odpadni vodi posamezne naprave na območju vira onesnaževanja presega 0,1 mg/l, je treba zagotoviti čiščenje odpadne vode iz te naprave tako, da na iztoku iz čistilne naprave koncentracija kadmija ne presega 0,01 mg/l;

d) mejna vrednost sulfata v odpadni vodi se določa skladno s 5. členom te uredbe.

PRILOGA 2

Tabela 1: Mejne vrednosti parametrov in emisijskih faktorjev za odpadno vodo iz naprav za proizvodnjo molibdena in volframa:

Parametri odpadne vode	Izražen kot	Enota	Mejne vrednosti za iztok v vode	Mejne vrednosti za iztok v kanalizacijo
I. SPLOŠNI PARAMETRI				
1. Temperatura		°C	30	35
2. pH – vrednost			6,5 – 9	6,5 – 9,5
3. Neraztopljene snovi		mg/l	80	250
II. BIOLOŠKI PARAMETRI				
6. Strupenost za vodne bolhe	S _D		3	-
III. ANORGANSKI PARAMETRI				
9. Aluminij	Al	mg/l	3,0	-
10. Arzen*	As	mg/l	0,1	0,1
11. Baker *	Cu	mg/l	0,5	0,5
15. Kobalt *	Co	mg/l	1,0	1,0
Mangan	Mn	mg/l	1,0	1,0
Molibden	Mo	mg/l	1,0	1,0
	Mo	g/t	60 (a)	60 (a)
19. Nikelj *	Ni	mg/l	0,5	0,5
20. Srebro *	Ag	mg/l	0,1	0,1
Volfram	W	mg/l	5,0	5,0
	W	g/t	200 (b)	200 (b)
22. Železo	Fe	mg/l	3,0	-
26. Amonijev dušik	N	mg/l	30	30
31. Fluorid	F	mg/l	20	20
33. Celotni fosfor	P	mg/l	1,0	-
34. Sulfat	SO ₄	mg/l	(c)	-
35. Sulfid	S	mg/l	1,0	1,0
IV. ORGANSKI PARAMETRI				
38. Kemijska potreba po kisiku – KPK	O ₂	g/t	1500	-
41. Celotni ogljikovodiki* (mineralna olja)		mg/l	10	10
43. Adsorbiljivi organski halogeni * – AOX	Cl	mg/l	0,5	0,5

Zaporedne številke parametrov odpadne vode in oznake * pri posameznih parametrih, ki veljajo za nevarne snovi, so povzete iz uredbe.

Oznake v tabeli 1 pomenijo:

- če letna zmogljivost proizvodnje molibdena vključno s stranskimi proizvodi ne presega 10 t, mejna vrednost za emisijski faktor ne velja;
- če letna zmogljivost proizvodnje molibdena vključno s stranskimi proizvodi ne presega 10 t, mejna vrednost za emisijski faktor ne velja;
- mejna vrednost sulfata v odpadni vodi se določa skladno s 5. členom te uredbe.

PRILOGA 3

Tabela 1: Mejne vrednosti parametrov in emisijskih faktorjev za odpadne vode iz naprav za proizvodnjo aluminija.

Parametri odpadne vode	Izražen kot	Enota	Mejne vrednosti za iztok v vode	Mejne vrednosti za iztok v kanalizacijo
I. SPLOŠNI PARAMETRI				
1. Temperatura		°C	30	35
2. pH – vrednost			6,5 – 9	6,5 – 9,5
3. Neraztopljene snovi		mg/l	80	250
II. BIOLOŠKI PARAMETRI				
6. Strupenost za vodne bolhe	S _D		3	-
III. ANORGANSKI PARAMETRI				
9. Aluminij	Al	g/t	20	20
11. Baker *	Cu	mg/l	0,5	0,5
13. Cink *	Zn	mg/l	2,0	2,0
15. Kobalt *	Co	mg/l	1,0	1,0
17. Celotni krom *	Cr	mg/l	0,5	0,5
Mangan	Mn	mg/l	1,0	1,0
19. Nikelj *	Ni	mg/l	0,5	0,5
21. Svinec *	Pb	mg/l	0,5	0,5
24. Klor – prosti *	Cl ₂	mg/l	0,1 (a)	0,1 (a)
26. Amonijev dušik *	N	mg/l	10,0	10,0
30. Cianid – prosti *	CN	mg/l	0,1 (b)	0,1

Parametri odpadne vode	Izražen kot	Enota	Mejne vrednosti za iztok v vode	Mejne vrednosti za iztok v kanalizacijo
31. Fluorid	F	g/t	300	300
33. Celotni fosfor	P	mg/l	1,0	-
34. Sulfat	SO ₄	mg/l	(c)	-
36. Sulfit	SO ₃	mg/l	1,0	10
IV. ORGANSKI PARAMETRI				
38. Kemijska potreba po kisiku - KPK	O ₂	g/t	500	500
41. Celotni ogljikovodiki* (mineralna olja)		g/t	50	50
43. Adsorbiljivi organski halogeni * - AOX	Cl	mg/l	1,0	1,0
Heksaklorobenzen	HCB	mg/l	0,003 (d)	0,003 (d)
	HCB	g/t	0,0003 (d)	0,0003 (d)

Zaporedne številke parametrov odpadne vode in oznake * pri posameznih parametrih, ki veljajo za nevarne snovi, so povzete iz uredbe.

Oznake v tabeli 1 pomenijo:

- mejna vrednost za prosti klor velja za odpadne vode iz naprave za čiščenje odpadnih plinov klorove rafinacije. V odpadnih vodah na izpustu iz vira onesnaževanja ne sme biti sledi prostega klora;
- mejna vrednost velja za odpadne vode, ki nastajajo pri luženju materiala iz praznjenja peči;
- mejna vrednost sulfata v odpadni vodi se določa skladno s 5. členom te uredbe;
- mejna vrednost velja za odpadne vode iz naprav za čiščenje odpadnih plinov klorove rafinacije.

3894. Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za litje železa in jekla ter temranje

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 44/95 – odl. US, 1/96, 9/99 – odl. US, 56/99, 22/00 in 1/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO

o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za litje železa in jekla ter temranje

1. člen

Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi pri odvajanju tehnološke odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: odpadna voda) iz naprav za litje železa in jekla ter temranje, in sicer:

- mejne vrednosti parametrov odpadne vode in
- posebne ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi.

Za emisije snovi v vode, ki niso urejene s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96; v nadaljnjem besedilu: uredba).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za tehnološko odpadno vodo iz naslednjih objektov ali naprav za litje železa in jekla ter temranje (v nadaljnjem besedilu: vir onesnaževanja):

- naprav za taljenje,
- naprav za litje pri litju, hlajenju in praznjenju,
- v čistilnici odlitkov,
- objektov za izdelavo modelov in obdelavo peska,
- objektov za izdelavo jeder in
- naprav sistemov čiščenja.

3. člen

Določbe te uredbe ne veljajo za odpadno vodo na območju vira onesnaževanja iz:

- hladilnih sistemov za posredno hlajenje naprav iz prejšnjega člena in
 - naprav za pripravo vode.
- Določbe te uredbe ne veljajo tudi za komunalno odpadno vodo, ki nastaja na območju vira onesnaževanja.

4. člen

Odvajanje odpadnih voda neposredno v vode iz objektov ali naprav:

- za regeneracijo peska in
- za izdelavo jeder ni dovoljeno.

5. člen

Mejne vrednosti parametrov odpadne vode in mejne vrednosti emisijskih faktorjev odpadne vode iz virov onesnaževanja za iztok neposredno v vode in v kanalizacijo, so določene v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

Emisijski faktor posamezne snovi v odpadni vodi za vire onesnaževanja iz 2. člena te uredbe je razmerje med količino te snovi v odpadni vodi, ki se je z odpadno vodo odvedla v enem dnevu, in količino železa ali jekla, ki bi jo naprave vira onesnaževanja proizvedle v enakem obdobju, če obratujejo vse naprave vira onesnaževanja z največjo zmogljivostjo.

Emisijski faktor se izraža v gramih posameznega parametra na tono proizvedene kovine.

6. člen

Upravljaivec ali lastnik vira onesnaževanja iz 2. člena te uredbe mora zagotoviti najmanjšo možno uporabo halogenov in kemikalij, pri katerih se sproščajo halogeni, in vodenje obratovalnega dnevnika, iz katerega je razvidna:

- količina uporabljenih topil in čistil ter čas uporabe in
- navedba proizvajalca topil in čistil s povzetkom njegove izjave, da ta topila in čistila ne vsebujejo organsko vezanih halogenov.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

8. člen

Upravljalci ali lastniki virov onesnaževanja morajo obstoječe vire onesnaževanja prilagoditi določbam te uredbe v štiriindvajsetih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

9. člen

Če je za obstoječi vir onesnaževanja po tej uredbi odrejena priprava in izvedba sanacijskega programa, ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, ne glede na določbo prejšnjega člena, v soglasju k sanacijskemu programu določi tudi količine nevarnih snovi, ki se v času izvajanja programa letno lahko izpuščajo z odvajanjem odpadne vode v javno kanalizacijo ali neposredno v vode.

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, določi količine nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka na podlagi analize obremenitve okolja zaradi odvajanja odpadne vode, ki je sestavni del sanacijskega programa.

10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-28/2000-1

Ljubljana, dne 14. septembra 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Andrej Bajuk l. r.
Predsednik

PRILOGA 1

Tabela 1: Mejne vrednosti parametrov in emisijskih faktorjev za odpadne vode iz naprav za litje železa in jekla ter tempranje:

Parametri odpadne vode	Izražen kot	Enota	Mejne vrednosti za iztok v vode	Mejne vrednosti za iztok v kanalizacijo
I. SPLOŠNI PARAMETRI				
1. Temperatura		°C	30	35
2. pH – vrednost			6,5–9	6,5–9,5
3. Neraztopljene snovi		mg/l	80	250
II. BIOLOŠKI PARAMETRI				
6. Strupenost za vodne bolhe	S _D		3 (a)	-
III. ANORGANSKI PARAMETRI				
10. Arzen*	As	g/t	0,05	0,05
11. Baker*	Cu	g/t	0,25	0,25
13. Cink*	Zn	g/t	1,0	1,0
14. Kadmij*	Cd	g/t	0,05	0,05
17. Krom – celotni*	Cr	g/t	0,25	0,25
19. Nikelj*	Ni	g/t	0,25	0,25
21. Svinec*	Pb	g/t	0,25	0,25
30. Cianid – prosti*	CN	g/t	0,5 (b)	0,5
IV. ORGANSKI PARAMETRI				
38. Kemijska potreba po kisiku – KPK	O ₂	g/t	120	-
41. Celotni ogljikovodiki* (mineralna olja)	C	g/t	5	5
43. Adsorbiljivi organski halogeni* - AOX	Cl	g/t	0,5	0,5
46. Fenoli*	C ₂ H ₅ OH	g/t	2,5 (c)	2,5

Zaporedne številke parametrov odpadne vode in oznake * pri posameznih parametrih, ki veljajo za nevarne snovi, so povzete iz uredbe.

Oznake v tabeli 1 pomenijo:

a) vrednost se nanaša na proizvodnjo, pri kateri nastaja 0,5 m³ odpadne vode na 1 t litine;

b) velja za odpadne vode, ki se odvajajo v biološko čistilno napravo;

c) velja samo za destilacijo in ekstrakcijo barvil in za odpadne vode, ki se odvajajo v biološko čistilno napravo.

U R E D B O**3895. Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za proizvodnjo železa in jekla****o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za proizvodnjo železa in jekla**

1. člen

Na podlagi prvega odstavka 27. člena zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 32/93, 44/95 – odl. US, 1/96, 9/99 – odl. US, 56/99, 22/00 in 1/96) izdaja Vlada Republike Slovenije

Ta uredba določa posebne zahteve v zvezi z emisijo snovi pri odvajanju tehnološke odpadne vode (v nadaljnjem besedilu: odpadna voda) iz naprav za proizvodnjo železa in jekla, in sicer:

– mejne vrednosti parametrov odpadne vode in
– posebne ukrepe v zvezi z zmanjševanjem emisije snovi.

Za emisije snovi v vode, ki niso urejene s to uredbo, se uporablja uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96; v nadaljnjem besedilu: uredba).

2. člen

Določbe te uredbe veljajo za odpadno vodo iz:

1. naprav za sintranje,
2. plavžev za proizvodnjo surovega železa in naprav za granulacijo žlindre,
3. naprav za razžveplanje surovega železa,
4. naprav za proizvodnjo surovega jekla vključno s sekundarno metalurgijo,
5. naprav za kontinuirano litje in vroče oblikovanje,
6. naprav za vroče oblikovanje cevi,
7. naprav za hladno valjanje trakov,
8. naprav za hladno oblikovanje cevi, profilov, paličnega jekla in žice,
9. naprav za kontinuirano površinsko obdelavo polizdelkov iz jekla.

3. člen

Določbe te uredbe ne veljajo za odpadno vodo na območju vira onesnaževanja iz:

- koksarn,
- hladilnih sistemov za posredno hlajenje naprav iz prejšnjega člena in
- naprav za pripravo vode.

Določbe te uredbe ne veljajo tudi za komunalno odpadno vodo, ki nastaja na območju vira onesnaževanja.

4. člen

Odvajanje odpadnih voda neposredno v vode iz:

- naprav za sintranje,
- naprav za razžveplanje surovega železa in
- naprav za proizvodnjo surovega jekla, razen naprav za hlajenje odpadnega plina in sekundarne metalurgije, ni dovoljeno.

5. člen

Mejne vrednosti parametrov odpadne vode in mejne vrednosti emisijskih faktorjev odpadne vode iz virov onesnaževanja za iztok neposredno v vode in v kanalizacijo, so določene v prilogi 1, ki je sestavni del te uredbe.

Emisijski faktor posamezne snovi v odpadni vodi za vire onesnaževanja iz 2. člena te uredbe je razmerje med količino te snovi v odpadni vodi, ki se je z odpadno vodo odvedla v enem dnevu, in količino surovega železa ali jekla, ki bi jo naprave vira onesnaževanja proizvedle v enakem obdobju, če obratujejo vse naprave vira onesnaževanja z največjo zmogljivostjo.

Emisijski faktor se izraža v gramih posameznega parametra na tono proizvedene kovine.

6. člen

Posebni ukrepi, ki jih upravljavec ali lastnik vira onesnaževanja iz 2. člena te uredbe izvaja zaradi čim manjšega onesnaževanja iz vira onesnaževanja, so:

– zapiranje krogotoka v največji možni meri pri napravah za mokro čiščenje odpadnega plina,

– ponovna uporaba manj onesnažene tehnološke odpadne vode za hlajenje, iščenje ter pranje odpadnih plinov,

– ponovna uporaba odpadne in hladilne vode v napravah za granulacijo žlindre,

– prednostna uporaba tehnologij z varčno porabo surove vode,

– uporaba padavinske odpadne vode, ki se odvaja iz prekritih površin na območju vira onesnaževanja za hlajenje in v proizvodnem procesu,

– ponovna uporaba vode za izpiranje, očiščene s pomočjo kaskadnega čiščenja ali ionske izmenjave,

– regeneracija procesnih raztopin z ekstrakcijo, cementacijo, kristalizacijo, izmenjavo ionov in filtracijo z uporabo membran,

– uporaba postopkov za zmanjševanje izpuščanja snovi za površinsko obdelavo z odvajanjem odpadnih voda, kot je zbiranje razškrupljenih tekočin ali posnemanje odpadnih tekočin za površinsko obdelavo,

– najmanjša možna uporaba halogenov in kemikalij, pri katerih se sproščajo halogeni in

– uporaba takih snovi v procesu, da se najmanj 80% v odpadni vodi nastalih organskih kompleksnih spojin razgradi v 28 dneh.

7. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe opravljajo inšpektorji, pristojni za varstvo okolja.

8. člen

Upravljavci ali lastniki virov onesnaževanja morajo obstoječe vire onesnaževanja prilagoditi določbam te uredbe v štiriindvajsetih mesecih po uveljavitvi te uredbe.

9. člen

Če je za obstoječi vir onesnaževanja po tej uredbi odrejena priprava in izvedba sanacijskega programa, ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, ne glede na določbo prejšnjega člena, v soglasju k sanacijskemu programu določi tudi količine nevarnih snovi, ki se v času izvajanja programa letno lahko izpuščajo z odvajanjem odpadne vode v javno kanalizacijo ali neposredno v vode.

Ministrstvo, pristojno za varstvo okolja, določi količine nevarnih snovi iz prejšnjega odstavka na podlagi analize obremenitve okolja zaradi odvajanja odpadne vode, ki je sestavni del sanacijskega programa.

10. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 353-30/2000-1

Ljubljana, dne 14. septembra 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Andrej Bajuk l. r.
Predsednik

PRILOGA 1

Tabela 1: Mejne vrednosti splošnih parametrov tehnološke odpadne vode za vse vire onesnaževanja iz 2. člena te uredbe

Parameter	enota	Mejne vrednosti	
		za iztok v vode	za iztok v kanalizacijo
I. SPLOŠNI PARAMETRI			
1. Temperatura	°C	30	40
2. pH-vrednost		6,5–9,0	6,5–9,5
3. Neraztopljene snovi	mg/l	80	250
4. Usedljive snovi	ml/l	0,5	10

Tabela 2: Mejne vrednosti parametrov odpadnih vod pri neposrednem odvajanju v vode in odvajanju v kanalizacijo iz plavžev za proizvodnjo surovega železa in naprav za granulacijo žindre (2), naprav za proizvodnjo surovega jekla vključno s sekundarno metalurgijo (4), naprav za kontinuirano litje in vroče oblikovanje (5), naprav za vroče oblikovanje cevi (6), naprav za hladno valjanje trakov (7), naprav za hladno oblikovanje cevi, profilov, paličnega jekla in žice (8), naprav za kontinuirano površinsko obdelavo polizdelkov iz jekla (9)

Parameter	Izražen kot	Enota	2	4	5	6	7	8	9
6. Strupenost za vodne bolhe	S _D		6 (4)	3	3	3	6	6	6
III. ANORGANSKI PARAMETRI									
11. Baker*(3)	Cu	mg/l	0,6	-	-	-	-	-	0,5
		g/t	0,09	-	-	-	-	-	-
13. Cink*(6)	Zn	mg/l	4,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0	2,0
		g/t	0,6	-	-	-	-	-	-
16. Kositer*	Sn	mg/l	-	-	-	-	-	-	2,0
17. Celotni krom*(2)	Cr	mg/l	-	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
18. Krom – šestvalentni*	Cr	mg/l	-	-	-	-	0,1	0,1	0,1
		g/t	-	-	-	-	-	-	-
19. Nikelj*(2)	Ni	mg/l	0,8	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
		g/t	0,12	-	-	-	-	-	-
21. Svinec*(6)	Pb	mg/l	1	0,5	-	-	-	-	0,5
		g/t	0,15	-	-	-	-	-	-
22. Železo	Fe	mg/l	10,0	5,0	5,0	5,0	3,0	5,0	3,0
		g/t	2,0	-	-	-	-	-	-
27. Nitritni dušik*	N	mg/l	-	-	-	-	5,0	5,0	-
30. Cianid–prosti*	CN	mg/l	0,8	-	-	-	-	-	0,2
		g/t	0,12	-	-	-	-	-	-
31. Fluorid	F	mg/l	-	-	-	-	30	30	-
33. Celotni fosfor	P	mg/l	-	-	-	-	2,0	2,0	2,0

Tabela 2: Mejne vrednosti parametrov odpadnih vod pri neposrednem odvajanju v vode in odvajanju v kanalizacijo iz plavžev za proizvodnjo surovega železa in naprav za granulacijo žindre (2), naprav za proizvodnjo surovega jekla vključno s sekundarno metalurgijo (4), naprav za kontinuirano

litje in vroče oblikovanje (5), naprav za vroče oblikovanje cevi (6), naprav za hladno valjanje trakov (7), naprav za hladno oblikovanje cevi, profilov, paličnega jekla in žice (8), naprav za kontinuirano površinsko obdelavo polizdelkov iz jekla (9)

			2	4	5	6	7	8	9
IV. ORGANSKI PARAMETRI									
37. Celotni organski ogljik – TOC	C	mg/l	-	-	5	10	10	10	5
38. Kemijska potreba po kisiku – KPK	O ₂	mg/l	100 ^(1, 5)	50 ⁽⁵⁾	40 ⁽⁵⁾	200 ⁽⁵⁾	200 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾
		g/t	15 ^(1, 5, 6)						
43. Adsorbiljni organski halogeni* – AOX	Cl	mg/l	-	-	-	-	-	-	1,0

Zaporedne številke parametrov odpadnih vod in oznake * pri posameznih parametrih, ki veljajo za nevarne snovi, so povzete po uredbi o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja (Uradni list RS, št. 35/96).

Opombe imajo naslednji pomen:

(1) pri proizvodnji surovega železa z vpihavanjem premoga veljata vrednosti 60 g/t in 200 mg/l,

(2) velja za proizvodnjo jekel, ki vsebujejo krom in nikelj,

(3) za proizvodnjo feromanganskega surovega železa veljata vrednosti 0,15 g/t in 1 mg/l,

(4) vrednost se nanaša na proizvodnjo, pri kateri nastaja več kot 0,3 m³ odpadne vode na 1 t surovega jekla,

(5) velja za neposredno odvajanje odpadnih voda v vodotok,

(6) za proizvodnjo livarniškega surovega jekla ob uporabi sekundarnih surovin, ki vsebujejo železo, velja za KPK 100 g/t, za cink 1 g/t in za svinec 0,25 g/t.

3896. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o obveščevalno-varnostni službi Ministrstva za obrambo

Na podlagi osmega odstavka 33. člena zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 82/94, 44/97, 87/97 in 13/98 – odločba US RS) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o spremembah in dopolnitvah uredbe o obveščevalno-varnostni službi Ministrstva za obrambo

1. člen

V uredbi o obveščevalno-varnostni službi Ministrstva za obrambo (Uradni list RS, št. 63/99) se v naslovu in v 1. členu besedi "obveščevalno-varnostna" nadomesti z besedama "obveščevalno varnostna" v ustreznem sklonu.

2. člen

V šesti alineji 3. člena se za besedami "Generalštab Slovenske vojske" postavi vejica, besedilo do konca alinee pa se črta.

V sedmi alineji se na koncu alinee črta pika in doda besedilo "ter sprejetimi mednarodnimi obveznostmi države."

3. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Strokovne varnostne naloge na obrambnem področju obsegajo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj v ministrstvu in Slovenski vojski, varnostno preverjanje oseb in opravljanje drugih varnostnih nalog.

Pristojni delavci službe usmerjajo delo vojaške policije pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj v Slovenski vojski in na drugih področjih, kadar vojaška policija sodeluje pri opravljanju teh nalog. Ob zaznavah kaznivih dejanj in prekrškov vojaška policija obvešča službo in izvede prve nujne ukrepe in nujna opravila v skladu s strokovnimi usmeritvami službe.

Varnostno preverjanje oseb obsega posebno obliko zbiranja osebnih in drugih podatkov v skladu z zakonom.

Druge varnostne naloge iz prvega odstavka tega člena so zlasti:

- operativno varovanje določenih oseb, delovnih mest in objektov ter okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo, vključno z delovnimi mesti, objekti ali prostori, ki jih ministrstvo ali Slovenska vojska uporablja izven države,
- proučevanje sistemov fizičnega in tehničnega varovanja ter po potrebi predlaganje izvajanja dodatnih ukrepov za fizično in tehnično varovanje,
- načrtovanje in usposabljanje pripadnikov vojne sestave službe,
- izvajanje splošnih in posebnih varnostnih ukrepov pri varovanju zaupnih podatkov v obrambnem sistemu."

4. člen

V 7. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"Služba na prošnjo pristojnega organa Ministrstva za notranje zadeve nudi strokovno pomoč pri preiskovanju kaznivih dejanj iz njegove pristojnosti, ki jih je treba izvesti v ministrstvu ali v Slovenski vojski."

5. člen

Drugi odstavek 10. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Služba pri opravljanju strokovnih nalog iz svoje pristojnosti na operativnem nivoju sodeluje s Slovensko vojsko preko svojih izpostav v Slovenski vojski."

V tretjem odstavku se za besedo "formacijo" dodata besedi "vojne sestave".

6. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 823-03/99-2

Ljubljana, dne 21. septembra 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Andrej Bajuk l. r.
Predsednik

3897. Sklep o ustanovitvi in nalogah Sveta Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije

Na podlagi šestega odstavka 21. člena zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97 in 23/99) in 6. člena poslovnika Vlade Republike (Uradni list RS, št. 13/93 in 84/98) je Vlada Republike Slovenije na 17. seji dne 21. 9. 2000 sprejela

SKLEP
o ustanovitvi in nalogah Sveta Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije

1. člen

Ustanovi se Svet Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije (v nadaljevanju: svet).

2. člen

Svet je posvetovalno telo Vlade Republike Slovenije in skrbi za trajni dialog med nevladnimi organizacijami in Vlado Republike Slovenije.

3. člen

Naloge sveta so:

- zagotavljati dobro sodelovanje nevladnih organizacij in Vlade Republike Slovenije;
- uskladiti pravni status nevladnih organizacij s smernicami Sveta Evrope in Evropsko konvencijo o priznanju pravne osebnosti mednarodnih nevladnih organizacij (Uradni list RS, št. 13/93 – Mednarodne pogodbe, št. 3/93);
- skupno predlagati rešitve glede najpomembnejših odprtih zadev nevladnih organizacij, predvsem pravne in finančne zadeve;
- prizadevanje za krepitev civilne družbe;
- sodelovati pri načrtovanju in uresničevanju nacionalnih strategij, ki odpirajo Republik Sloveniji nove perspektive razvoja, tako gospodarskega, kakor tudi duhovnega.

4. člen

Svet sestavljajo:

- predsednik: predsednik Vlade Republike Slovenije;
- člani:
 - minister za delo, družino in socialne zadeve,
 - minister za okolje in prostor,
 - minister za zdravstvo,

- minister za kulturo,
- minister za notranje zadeve,
- minister za finance,
- minister za šolstvo in šport,
- minister za znanost in tehnologijo,
- generalni sekretar Vlade Republike Slovenije,
- pet predstavnikov nevladnih organizacij, organiziranih na državni ravni,
- predstavnik Slovenske akademije znanosti in umetnosti,
- predstavniki univerz.

Svet ima podpredsednika, ki ga izvolijo člani na prvi seji sveta. Mandat podpredsednika sveta je štiri leta.

5. člen

Člane sveta imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije. Ministri in generalni sekretar Vlade Republike Slovenije so člani sveta po funkciji. Ostale člane sveta imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog nevladnih organizacij, katerih predstavniki so člani v svetu.

6. člen

Člani sveta delujejo nepoklicno.

Članom iz državne uprave pripada mandat po funkciji, mandat članov, ki niso iz državne uprave pa traja štiri leta.

7. člen

Administrativne in tehnične naloge za svet opravlja Urad predsednika Vlade Republike Slovenije.

8. člen

Svet se sestaja na sejah, ki jih sklicuje predsednik.

Enkrat letno organizira svet srečanje s predstavniki nevladnih organizacij, registriranih za območje cele Slovenije.

9. člen

Dejavnosti in naloge sveta se financirajo iz proračunskih sredstev Urada predsednika Vlade Republike Slovenije.

10. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 025-13/2000-1

Ljubljana, dne 21. septembra 2000.

Vlada Republike Slovenije

dr. Andrej Bajuk l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

3898. Pravilnik o živilih, namenjenih za uporabo v energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže

Na podlagi tretjega odstavka 12. člena zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živilii (Uradni list RS, št. 52/00), izdaja minister za zdravstvo

PRAVILNIK

o živilih, namenjenih za uporabo v energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže

1. člen

Ta pravilnik določa pogoje, ki jih morajo glede sestave in označevanja izpolnjevati živila za posebne prehranske namene, ki se uporabljajo v energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže.

Živila iz prejšnjega odstavka so:

1. živila, ki se uporabljajo kot nadomestilo za vse dnevne obroke hrane;
2. živila, ki se uporabljajo kot nadomestilo za enega ali več dnevnih obrokov hrane.

2. člen

Živila iz prejšnjega člena se lahko dajo v promet, če glede sestave izpolnjujejo pogoje iz Priloge I, ki je sestavni del tega pravilnika.

3. člen

Živila iz 1. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika so lahko v prometu, če so njihove posamezne komponente v istem pakiranju.

4. člen

Živila iz 1. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika, ki so v prometu, morajo biti označena z oznako »nadomestilo za vse dnevne obroke hrane«.

Živila iz 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika, ki so v prometu, morajo biti označena z oznako »nadomestilo za posamezni dnevni obrok hrane«.

5. člen

Živila iz 1. člena tega pravilnika, morajo v oznaki, poleg podatkov, ki jih določa predpis o splošnem označevanju živil, vsebovati še naslednje podatke:

1. energijska vrednost, izražena v kJ in kcal, vsebnost beljakovin, ogljikovih hidratov in maščob, izražena v številčni obliki na odmerek živila, pripravljen po navodilu in priporočen za uporabo;

2. povprečna količina vitaminov in mineralov, navedenih v Tabeli I Priloge 1, izražena v številčni obliki na odmerek živila, pripravljenega po navodilu in priporočene za uporabo, za živila iz 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika pa tudi podatki o vitaminih in mineralih iz Tabele I Priloge 1, izraženi kot delež priporočenih dnevnih vnosov vitaminov in mineralov, navedenih v Tabeli I Priloge 1;

3. navodila za ustrezno pripravo, če so potrebna, in navedba pomembnosti upoštevanja teh navodil;

4. če dnevni vnos poliolov z živilii iz drugega odstavka 1. člena tega pravilnika presega 20 g, navedba, da ima živilo lahko odvajalni učinek;

5. navedba o pomembnosti vzdrževanja primerne dnevne vnosa tekočine;

6. za živila iz 1. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika:

- navedba, da živilo dnevno zagotavlja zadostne količine vseh bistvenih hranilnih snovi,
- navedba, da se živilo ne sme uporabljati več kot tri tedne brez posvetovanja z zdravnikom;

7. za živila iz 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika, navedba, da se živilo uporablja kot sestavni del energijsko omejene diete, ki mora biti obvezno dopolnjen tudi z uživanjem drugih živil.

6. člen

Pri oglaševanju, predstavitvah in na oznakah živil iz 1. člena tega pravilnika, je prepovedano navajati stopnjo ali količino izgube telesne teže, zmanjšanje občutka lakote ali zvišanje občutka sitosti, kot posledico njihovega uživanja.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. 1. 2001.

Št. 022-22/00

Ljubljana, dne 20. septembra 2000.

spec. akad. st. Andrej Bručan, dr. med. l. r.
Minister
za zdravstvo

PRILOGA I

Hranilna vrednost živil za energijsko omejene diete

Podatki o hranilni vrednosti se nanašajo na živila, pripravljena za uporabo.

1. Energija

1.1. Energijska vrednost živil iz 1. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika, ne sme biti manjša od 3360 kJ (800 kcal) in ne sme presegati 5040 kJ (1200 kcal) za celotni dnevni obrok hrane.

1.2. Energijska vrednost živil iz 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika, ne sme biti manjša od 840 kJ (200 kcal) in ne sme presegati 1680 kJ (400 kcal) na obrok.

2. Beljakovine

2.1. Beljakovine, ki jih vsebujejo živila iz 1. in 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika morajo zagotavljati najmanj 25% in največ 50% celotne energijske vrednosti živila. Količina beljakovin v živilih iz 1. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika, ne sme presegati 125 g.

2.2. Zahteve za beljakovine iz prejšnje točke se nanašajo na tiste beljakovine, katerih kemijski indeks je enak referenčnim beljakovinam, navedenim v Prilogi II, ki je sestavni del tega pravilnika. Če je kemijski indeks nižji od 100% referenčne beljakovine, se mora količina beljakovin ustrezno zvišati. Kemijski indeks beljakovin ne sme biti v nobenem primeru nižji od 80% indeksa referenčnih beljakovin.

2.3 "Kemijski indeks" pomeni najnižjega od razmerij med količino posamezne esencielne aminokislina v preizkusni beljakovini in količino posamezne ustrezne aminokislina referenčne beljakovine.

2.4 V vseh primerih je dodatek aminokislin dovoljen le za izboljšanje hranilne vrednosti beljakovin, in le v razmerjih, ki so potrebna za ta namen. Uporabljajo se lahko le aminokislina v L-obliki.

3. Maščobe

3.1 Energija vrednost, pridobljena iz maščob, ne sme presegati 30% celotne energijske vrednosti živila.

3.2 Za živila iz 1. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika vsebnost linolenske kisline (v obliki gliceridov) ne sme biti manjša od 4,5 g.

3.3. Za živila iz 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika vsebnost linolenske kisline (v obliki gliceridov), ne sme biti manjša od 1 g.

4. Vlakinine

Vsebnost vlaknin v živilih iz 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika ne sme biti manjša od 10 g in ne sme presegati 30 g v posameznem dnevnem obroku.

5. Vitamini in minerali

5.1 Živila iz 1. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika morajo zagotoviti najmanj 100% količin vitaminov in mineralov iz tabele I Priloge I.

Živila iz 2. točke drugega odstavka 1. člena tega pravilnika morajo na posamezen obrok zagotoviti najmanj 30% količin vitaminov in mineralov iz tabele I Priloge I, in najmanj 500 mg kalija.

Tabela I

	Enote	Količina	Priporočeni dnevni vnos
Vitamin A	(µg RE)	700	800
Vitamin D	(µg)	5	5
Vitamin E	(mg-TE)	10	10
Vitamin C	(mg)	45	60
Tiamin	(mg)	1,1	1,4
Riboflavin	(mg)	1,6	1,6
Niacin	(mg-NE)	18	18
Vitamin B6	(mg)	1,5	2
Folat	(µg)	200	200
Vitamin B12	(µg)	1,4	1
Biotin	(µg)	15	15
Pantotenska kislina	(mg)	3	6
Kalcij	(mg)	700	800
Fosfor	(mg)	550	800
Kalij	(mg)	3100	-
Železo	(mg)	16	14
Cink	(mg)	9,5	15
Baker	(mg)	1,1	-
Jod	(µg)	130	150
Selen	(µg)	55	-
Natrij	(mg)	575	-
Magnezij	(mg)	150	300
Mangan	(mg)	1	-

PRILOGA II

Tabela II

Aminokislinska sestava referenčnih beljakovin¹

	g/100 g beljakovin
Cistin + metionin	1,7
Histidin	1,6
Izolevcin	1,3
Levcin	1,9
Lizin	1,6
Fenilalanin + tirozin	1,9
Treonin	0,9
Triptofan	0,5
Valin	1,3

¹ Svetovna zdravstvena organizacija, Energy and protein requirements. Poročilo skupnega sestanka FAO/WHO/UNU, Geneva: Svetovna zdravstvena organizacija, 1985. (Serija strokovnih poročil WHO, 427)

3899. Pravilnik o organizaciji in načinu delovanja invalidskih komisij ter drugih izvedenskih organov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

Na podlagi 261. in 266. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99 in 72/00) je skupščina Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje na 5. seji dne 28. 9. 2000 sprejela

P R A V I L N I K
o organizaciji in načinu delovanja invalidskih komisij ter drugih izvedenskih organov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

1. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

S tem pravilnikom se ureja organizacija in način delovanja izvedenskih organov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zavod) postopek za podajo izvedenskega mnenja ter seznam obvezne medicinske in delovne dokumentacije, ki je potrebna za podajo izvedenskega mnenja.

2. člen

Izvedenski organi zavoda dajejo v postopkih na prvi in na drugi stopnji izvedenska mnenja o invalidnosti, preostali delovni zmožnosti in ustreznosti drugega dela, telesni okvari, potrebi po pomoči in postrežbi drugega, o izgubi delovne zmožnosti oziroma pridobitne zmožnosti zavarovancev, zavarovančevih družinskih članov o potrebi po prilagoditvi prostorov in delovnih sredstev v vezi s poklicno rehabilitacijo okoliščinah iz 201. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (v nadaljevanju: zakon) in 140. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju veljavnega do 31. 12. 1999 (v nadaljevanju: prejšnji zakon), ki še niso ugotovljene in za njihovo ugotovitev ni pristojen kakšen drug organ, pa tudi o drugih dejstvih, za pridobitev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Izvedenski organi zavoda dajejo izvedenska mnenja, na zahtevo tujih nosilcev pokojninskega in invalidskega zavarovanja in drugih organov, skupnosti ter oseb, če tako določajo posebni predpisi – mednarodni sporazumi ali posebne pogodbe.

2. IZVEDENSKI ORGANI ZAVODA

3. člen

Izvedenski organi zavoda so:

- invalidske komisije I. stopnje,
- invalidska komisija II. stopnje
- zdravniki posamezniki ter
- druge strokovne institucije, ki jih imenuje upravni odbor zavoda.

Zdravnik posameznik je izvedenec-član invalidske komisije.

3. POSTOPEK IMENOVANJA IN RAZREŠITVE IZVEDENCEV ZAVODA

4. člen

Predsednike invalidskih komisij in člane invalidskih komisij (izvedence) imenuje in razrešuje upravni odbor zavoda.

Upravni odbor zavoda imenuje izvedenca za dobo štirih let s tem, da je po preteku te dobe lahko ponovno imenovan, če tako predlaga direktor pristojne območne enote oziroma sektorja za izvajanje zavarovanja v soglasju s predsednikom invalidske komisije II. stopnje.

Izvedence, ki so v delovnem razmerju pri zavodu (v nadaljevanju: profesionalni izvedenci) imenuje upravni odbor zavoda za čas trajanja te zaposlitve.

5. člen

Za izvedenca je lahko imenovan: zdravnik-specialist z veljavno licenco Zdravniške zbornice Slovenije in strokovnjak nemedicinske stroke z visoko izobrazbo in z ustreznimi delovnimi in strokovnimi izkušnjami, ki omogočajo ocenjevanje invalidnosti in drugih dejstev za pridobitev pravic po zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in drugih predpisih s področja invalidskega varstva.

Izvedenca-strokovnjaka s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja se izbere in imenuje izmed delavcev, redno zaposlenih v zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje

Z upokojitvijo imenovanje izvedenca preneha, razen če direktor območne enote oziroma direktor izvajanja zavarovanja v soglasju s predsednikom invalidske komisije II. stopnje predlaga ponovno imenovanje. V tem primeru je izvedenec imenovan za eno leto. Če za posamezno invalidsko komisijo ni mogoče zagotoviti drugega izvedenca iste specialnosti, se imenovanje za eno leto lahko večkrat ponovi, vendar najdalj do izpolnitve sedemdesetega leta starosti.

6. člen

Sklep o potrebi po novem izvedencu, ki ne bo v delovnem razmerju v zavodu sprejme direktor območne enote oziroma sektorja za izvajanje zavarovanja po predhodnem mnenju predsednika invalidske komisije te enote oziroma invalidske komisije II. stopnje.

Javni razpis za pridobitev izvedenca se objavi v sredstvih javnega obveščanja in vsebuje:

- naziv invalidske komisije, ki potrebuje izvedence,
- specialnost izvedenca in število potrebnih izvedencev,
- s tem pravilnikom določene pogoje za imenovanje izvedenca,
- pogoje dela izvedencev,
- rok za prijavo in rok, v katerem bodo prijavljeni kandidati obveščeni o imenovanju oziroma neimenovanju.

Za izvedenca-strokovnjaka s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja se razpis ne objavi.

Direktorji območnih enot oziroma sektorja za izvajanje zavarovanja so dolžni zagotoviti zadostno število imenovanih izvedencev za invalidske komisije I. stopnje oziroma invalidsko komisijo II. stopnjo.

7. člen

Predlog za imenovanja izvedenca člana – invalidske komisije I. stopnje poda upravnemu odboru zavoda direktor pristojne območne enote, za izvedenca – člana invalidske komisije II. stopnje pa direktor izvajanja zavarovanja.

8. člen

Izbranega kandidata se o imenovanju obvesti s sklepom.

En izvod sklepa o imenovanju izvedenca se posreduje:

- sektorju za pravne, kadrovske in organizacijske zadeve, kjer se vodi evidenca vseh izvedencev,
- Zdravniški zbornici Slovenije za izvedenca-zdravnika,
- prijavljenim kandidatom.

9. člen

Upravni odbor zavoda razreši izvedenca, če ne izpolnjuje svojih obveznosti, kot npr.:

- nima več veljavne licence,
- pri svojem delu ne upošteva strokovno dogovorjenih meril in kriterijev ocenjevanja,
- krši etična načela stroke,
- se ne udeležuje organiziranih predavanj in seminarjev,
- ne izpolnjuje drugih, s tem pravilnikom določenih obveznosti.

Za podajo predloga za razrešitev se smiselno uporablja določba 7. člena tega pravilnika.

4. PRISTOJNOSTI IZVEDENCEV ZAVODA

10. člen

Invalidska komisija I. stopnje daje izvedenska mnenja o vseh dejstvih, potrebnih za odločitve o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

11. člen

Invalidska komisija II. stopnje opravlja revizijo izvedenskih mnenj invalidskih komisij I. stopnje in zdravnikov-posameznikov ter daje izvedenska mnenja v pritožbenih postopkih.

Invalidska komisija II. stopnje skrbi za strokovno doktrino, enotno in usklajeno delo invalidskih komisij I. stopnje ter za enotnost kriterijev ocenjevanja okoliščin iz 2. člena tega pravilnika. V ta namen izdaja priporočila, obvezna strokovna mnenja in navodila ter jih objavlja in vodi v posebni zbirki izvedenske prakse zavoda.

12. člen

Zdravnik-posameznik lahko daje izvedenska mnenja o dejstvih, potrebnih za odločitve o pravici do invalidnine, pravici do dodatka za pomoč in postrežbo ali drugih dejstvih, če tako odredi predsednik pristojne invalidske komisije (npr. dopolnilno mnenje, izdaja potrdil, okoliščine iz 201. člena ZPIZ itd.).

13. člen

Delo invalidskih komisij I. in invalidske komisije II. stopnje vodi in organizira predsednik, ki je član invalidske komisije in je praviloma redno zaposlen pri zavodu.

5. SESTAVA IN DELO SENATA INVALIDSKE KOMISIJE

14. člen

Invalidska komisija poda izvedensko mnenje v senatu. Delo senata vodi predsednik senata, ki ga določi predsednik invalidske komisije izmed zdravnikov-izvedencev.

Invalidska komisija daje izvedensko mnenje o invalidnosti oziroma preostali delovni zmožnosti, v sestavi dveh članov-zdravnikov in enega člana-strokovnjaka s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja, varstva pri delu, organizacije dela, industrijske psihologije ali tehnologije oziroma drugega ustreznega področja.

V ostalih primerih poda invalidska komisija izvedensko mnenje praviloma v sestavi dveh članov-zdravnikov oziroma dveh članov-zdravnikov ter strokovnjaka s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja, če je le-to potrebno.

Invalidska komisija lahko poda izvedensko mnenje tudi v širšem sestavu, če je to po mnenju predsednika invalidske komisije oziroma senata potrebno glede na zahtevnost primera ali naravo zavarovančevih obolenj oziroma okvar.

15. člen

Sestavo posameznega senata invalidske komisije oziroma zdravnika posameznika določi predsednik invalidske komisije. Pri izbiri posameznih izvedencev upošteva zdravstveno prizadetost obravnavanih zavarovancev, pri tem pa mora biti delo v senatih enakomerno porazdeljeno med vse izvedence, še posebej pa med izvedence iste specialnosti.

Poklicni izvedenci zavoda podajajo mnenja kot izvedenci posamezniki in sodelujejo v senatih invalidskih komisij v rednem delovnem času.

Izven rednega delovnega časa pa poklicni izvedenci zavoda podajajo mnenja kot izvedenci posamezniki in sodelujejo v senatih invalidskih komisij le v primeru, če tega ni mogoče zagotoviti s prerazporeditvijo rednega delovnega časa.

16. člen

V senatu invalidske komisije ne sme sodelovati izvedenec, ki zavarovanca zdravi oziroma sodeluje ali je sodeloval v procesu zdravljenja zavarovančevega obolenja, na podlagi katerega uveljavlja ustrezne pravice. Član invalidske komisije se mora v takem primeru izločiti.

V senatu invalidske komisije tudi ne sme sodelovati izvedenec, če so podani razlogi za izločitev po zakonu o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99).

V senatu invalidske komisije II. stopnje ne more sodelovati član invalidske komisije I. stopnje in obratno.

6. IZVEDENSKO MNENJE

17. člen

Invalidska komisija I. stopnje poda izvedensko mnenje na podlagi zbrane medicinske in druge dokumentacije ter razgovora in predstavitve zavarovanca na senatu.

Če zavarovanec ne more priti, niti ga ni mogoče pripeljati, izvedenec opravi razgovor z njim na domu ali v ustrezni ustanovi.

18. člen

Invalidska komisija I. stopnje lahko poda izvedensko mnenje samo na podlagi zbrane medicinske in druge dokumentacije, če:

- pregled zavarovanca iz objektivnih razlogov ni mogoč,
- zavarovanec uveljavlja pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja na podlagi mednarodnih sporazumov in stalno prebiva v tujini,
- tako določa ta pravilnik.

19. člen

V primeru uveljavljanja pravic po drugem odstavku 140. člena prejšnjega zakona, invalidska komisija poda mnenje o obstoju ustreznega dela za delovnega invalida v posameznem podjetju, organizaciji oziroma delodajalcu (v nadaljevanju: delodajalec) na podlagi ogleda vseh delovnih mest ali njihovih natančnih opisov.

O ugotovitvah ogleda iz prvega odstavka tega člena se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo vsi prisotni.

20. člen

Invalidska komisija II. stopnje opravi revizijo pozitivnega izvedenskega mnenja invalidske komisije I. stopnje in poda izvedensko mnenje v pritožbenemu postopku.

Mnenje iz prvega odstavka tega člena poda invalidska komisija II. stopnje le na podlagi dokumentacije, zbrane v postopku za uveljavljanje pravic.

21. člen

Vsako izvedensko mnenje invalidske komisije mora biti jasno, popolno in obrazloženo ter mora obsegati vse elemente, ki so pomembni za ugotovitev zavarovančevih pravic.

Mnenje mora biti napisano in obrazloženo na predpisanem obrazcu, ki ga določi upravni odbor zavoda in se objavi v Uradnem listu RS.

22. člen

Izvedenski organi so pri podajanju izvedenskega mnenja dolžni upoštevati:

- določbe zakona, tega pravilnika in drugih splošnih aktov zavoda,
 - seznam telesnih okvar in seznam poklicnih bolezni,
 - načela in dosežke sodobne medicinske znanosti na področju ocenjevanja invalidnosti in preostale delovne zmožnosti,
 - priporočila, obvezna strokovna mnenja in navodila invalidske komisije II. stopnje,
 - splošna in etična načela stroke.
- Izvedenec zavoda se je dolžan udeleževati vseh usposabljanj, ki jih za izvedence organizira zavod.

23. člen

Določbe tega pravilnika o delu invalidskih komisij se smiselno uporabljajo tudi v primerih, ko daje izvedensko mnenje zdravnik posameznik oziroma druga strokovna institucija iz 3. člena tega pravilnika.

24. člen

Pri svojem delu sodelujejo invalidske komisije z zdravstvenimi zavodi, zavodi za usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb, drugimi udeleženci v postopku in delodajalci, ter jim nudijo tudi ustrezno strokovno pomoč v zvezi z uresničevanjem pravic zavarovancev s preostalo delovno zmožnostjo.

7. POSTOPEK PRED PODAJO IZVEDENSKEGA MNENJA INVALIDSKE KOMISIJE

a) Uvedba postopka

25. člen

Osební zdravnik zavarovanca ali zdravniška komisija lahko predlaga začetek postopka za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja šele potem, ko ugotovi, da sta zdravljenje zavarovanca in medicinska rehabilitacija končana.

Če se postopek začne na zahtevo zavarovanca ali njegovega zakonitega zastopnika in zahtevi ni priložena dokumentacija v skladu s tem pravilnikom, jo mora na zaprosilo strokovnega delavca zavoda zbrati in predložiti osebni zdravnik zavarovanca.

Postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja je uveden, ko zavod prejme zahtevo s popolno delovno dokumentacijo zavarovanca ter medicinsko dokumentacijo o zavarovančevem zdravstvenem stanju in njegovi delovni zmožnosti.

Zdravljenje oziroma medicinska rehabilitacija sta v smislu prvega odstavka tega člena končana, če pri zavarovancu kljub nadaljnjemu zdravljenju in medicinski rehabilitaciji ni pričakovati bistvenega izboljšanja zdravstvenega stanja.

26. člen

Če je bil postopek za uveljavljanje ene izmed pravic iz invalidskega zavarovanja že uveden, pa o zavarovančevi pravici še ni bilo pravnomočno odločeno, na podlagi istega

obolenja zavarovanca ni mogoče uvesti novega postopka, razen v primeru bistvenega poslabšanja zavarovančevega obolenja. Mnenje o tem poda predsednik invalidske komisije.

V primerih iz prvega odstavka tega člena se nov postopek lahko uvede po preteku 6 mesecev od pravnomočnosti odločbe, izdane v prvem postopku.

b) Obvezna medicinska in delovna dokumentacija

27. člen

Predlog za uvedbo postopka za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja se poda na predpisanem obrazcu, ki ga določi upravni odbor zavoda in se objavi v Uradnem listu RS.

Predlogu iz prvega odstavka tega člena mora biti priloženo:

1. Za ugotovitev invalidnosti:
 - a) Vsa medicinska dokumentacija, iz katere mora biti razvidno:
 - da je zdravljenje končano (26. člen),
 - celotno zdravstveno stanje zavarovanca,
 - vpliv bolezni ali posledice poškodbe na zavarovančovo delovno zmožnost.
 - b) Dokumentacija o delu, ki mora na predpisanem obrazcu praviloma vsebovati:
 - naziv delodajalca oziroma navedbo, da je zavarovanec nezaposlen,
 - naziv in opis delovnega mesta, na katero je zavarovanec trajno razporejen oziroma na katerem je zavarovanec delal najmanj dve leti v zadnjih treh letih dela,
 - zahteve dela (zdravstvene, ekološke, fiziološke, psihološke zahteve),
 - mnenje delodajalca (opis delovnih objektov, delovnih sredstev, dejavnosti in osebnih zaščitnih sredstev).
 - c) Predlog delodajalca ali zavarovanca o možnosti poklicne rehabilitacije z navedbo načina usposabljanja in delo, za katerega se bo usposobil oziroma za ustrezno zaposlitev z navedbo in opisom drugega ustreznega dela.
 - d) Mnenje in želje zavarovanca.
2. Za ugotovitev telesne okvare:
 - vsa medicinska dokumentacija ustreznega specialista.
3. Za ugotovitev potrebe po pomoči in postrežbi drugega:
 - vsa medicinska dokumentacija ustreznega specialista,
 - vprašalnik na predpisanem obrazcu, ki ga sprejme upravni odbor zavoda in se objavi v Uradnem listu RS.

Predlogu iz prvega odstavka tega člena, se predloži tista medicinska dokumentacija, ki je pomembna za pravilno oceno invalidnosti oziroma telesne okvare.

28. člen

Obseg in vsebina medicinske dokumentacije, ki je nujna za pravilno oceno delovne zmožnosti je določena v posebnem seznamu, ki je sestavni del tega pravilnika.

Predlogu za uvedbo postopka iz prejšnjega člena morajo biti predloženi originalni izvidi oziroma medicinska dokumentacija ali njihove kopije, katerih verodostojnost potrdi osebni zdravnik zavarovanca.

29. člen

Zbrano dokumentacijo in predlog za začetek postopka, strokovni delavec zavoda takoj pošlje predsedniku invalidske komisije.

30. člen

Predsednik ali član invalidske komisije, ki ga določi predsednik, pregleda zbrano dokumentacijo in oceni, ali je

ta popolna in zadostna za podajo izvedenskega mnenja glede na predlagateljev zahtevek.

Če medicinska in delovna dokumentacija ni popolna ali ni v skladu z določbami tega pravilnika, predsednik ali član invalidske komisije predlog za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja in vso poslano dokumentacijo vrne predlagatelju z napotilom, kaj je treba dopolniti in obvestilom, da postopek ni uveden.

31. člen

Kadar invalidska komisija daje mnenje o invalidnosti in preostali delovni zmožnosti, se poleg medicinske dokumentacije in dokumentacije o delu, ki ga zavarovanec opravlja zberejo še: podatki o delovni dobi, delovna anamneza in drugi podatki, ki so potrebni za ustrežno izvedensko mnenje invalidske komisije.

Podatke iz prvega odstavka tega člena zbere strokovni delavec zavoda, po predhodnem dogovoru s predsednikom invalidske komisije, v sodelovanju z zavarovancem. Če je zavarovanec v delovnem razmerju, mora pri zbiranju podatkov iz prvega odstavka tega člena strokovni delavec sodelovati z delodajalcem.

32. člen

Delodajalec je dolžan v postopku za podajo izvedenskega mnenja strokovnemu delavcu zavoda ali predsedniku invalidske komisije posredovati vse podatke, ki so potrebni za podajo izvedenskega mnenja o delovni zmožnosti zavarovanca.

Strokovni delavec ali predsednik invalidske komisije od delodajalca zaprosi podatke, ki jih bo izvedenski organ potreboval pri podaji mnenja o delovni zmožnosti zavarovanca.

Delodajalec ima pravico predsedniku invalidske komisije ali strokovnemu delavcu zavoda posredovati vse podatke in predloge, za katere meni, da so potrebni za pravilno oceno zavarovančeve delazmožnosti.

33. člen

Delodajalec ima pravico po izdaji odločbe o priznani II. ali III. kategoriji invalidnosti zaprositi za podajo dopolnilnega izvedenskega mnenja o ustreznosti predlaganega drugega ustreznega dela, če je delovnemu invalidu v okviru II. ali III. kategorije invalidnosti podana le splošna ocena njegove delovne zmožnosti.

Mnenje iz prvega odstavka tega člena poda praviloma predsednik invalidske komisije oziroma izvedenec-posameznik.

34. člen

Predsednik in člani invalidske komisije si pri delodajalcu lahko tudi ogledajo posamezna delovna mesta oziroma delovni proces, če zbrana dokumentacija ni zadostna v smislu prvega odstavka 31. člena tega pravilnika oziroma na predlog delodajalca oziroma zavarovanca.

O ugotovitvah ogleda iz prvega odstavka tega člena, predsednik ali član invalidske komisije sestavi zapisnik.

35. člen

Če se ugotovi, da je za pravilno oceno delovne zmožnosti oziroma preostale delovne zmožnosti zavarovanca to potrebno, se preskrbi še strokovno mnenje zavodov za usposabljanje invalidnih oseb, drugih strokovnih organizacij ali posameznih strokovnjakov (psiholog, sociolog itd.) na za-prosilo predsednika invalidske komisije.

Mnenje iz prvega odstavka tega člena je potrebno tudi v primerih, kadar invalidska komisija ocenjuje preostalo delovno zmožnost zavarovanca, ki še ni star 45 let in delodajalec meni, da mu ne more zagotoviti ustreznega dela in v

primerih, če invalidska komisija ugotovi, da je predlagano drugo ustrežno delo za zavarovanca neprimerno.

Mnenje iz prvega odstavka se preskrbi tudi v primerih, kadar invalidska komisija ugotavlja potrebo po poklicni rehabilitaciji.

8. POSTOPEK PRI PODAJI IZVEDENSKEGA MNENJA INVALIDSKE KOMISIJE I. STOPNJE

36. člen

Ko predsednik invalidske komisije ugotovi, da je zbrana celotna medicinska in delovna dokumentacija, določi sestavo senata in dan obravnave zahtevka na senatu.

V primeru, da je iz zbrane dokumentacije sklepati, da gre v posameznem primeru za poklicno bolezen se o tem obvesti delodajalca pred obravnavo zadeve na senatu.

Na sejo senata se povabi zavarovanca in predstavnika delodajalca.

37. člen

Predsednik senata mora pred sejo vsak primer natančno preučiti in je pri delu senata zdravnik-poročevalec. Na seji senata seznanjeni člani senata z izvidom in mnenjem zavarovančevega zdravnika ali konzilija zdravnikov ter z zbrano dokumentacijo.

Nato člani senata opravijo razgovor z zavarovancem in predstavnikom delodajalca ter osebni pregled zavarovanca. Ugotovitve se vpišejo v izvedensko mnenje.

Pri razgovoru z zavarovancem in predstavnikom delodajalca sodelujejo vsi člani senata. Pri osebnem pregledu zavarovanca sodelujejo samo zdravniki – člani senata.

Za sodelovanje predstavnika delodajalca na senatu se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 32. člena tega pravilnika.

38. člen

Senat invalidske komisije ugotovi dejansko stanje in poda izvedensko mnenje.

Pri obravnavanju in ugotavljanju dejanskega stanja oziroma podajanju izvedenskega mnenja sodelujejo vsi člani senata invalidske komisije.

Predsednik senata podano mnenje pisno obrazloži. Obrazložitev je sestavi del izvedenskega mnenja in vsebuje:

- kratek opis invalidizirajoče diagnoze,
- opis trajnih zdravstvenih okvar in njihov vpliv na delovno zmožnost,
- utemeljitev zakaj so potrebne predlagane omejitve,
- utemeljitev zakaj predlagani datum in vzrok invalidnosti,
- utemeljitev zakaj predlagani datum in vzrok ter višina telesne okvare,
- utemeljitev zakaj datum nastanka potrebe po pomoči in postrežbi drugega in zakaj predlagani obseg.

39. člen

Pri obravnavanju in ugotavljanju invalidnosti invalidska komisija lahko ugotovi, da:

- ni invalidnosti,
- zdravljenje oziroma medicinska rehabilitacija še ni končana ter poda mnenje o potrebi nadaljnega zdravljenja oziroma medicinske rehabilitacije,
- je nastopilo zmanjšanje ali izguba delovne zmožnosti in določi datum nastanka invalidnosti.

Pri zmanjšanju delovne zmožnosti je invalidska komisija dolžna ugotoviti tudi preostalo delovno zmožnost in morebitno potrebo po poklicni rehabilitaciji, v zvezi s poklicno rehabilitacijo pa tudi morebitno potrebo po prilagoditvi delovnih sredstev in prostorov.

40. člen

Pri obravnavanju in ugotavljanju obstoja telesne okvare invalidska komisija lahko ugotovi, da:

– je podana telesna okvara po seznamu telesnih okvar ter določi njeno višino po točki ustreznega poglavja, datum in vzrok nastanka,

– obstoja več telesnih okvar, za vsako telesno okvaro določi višino po točki ustreznega poglavja, datum in vzrok nastanka ter po točki ustreznega poglavja, določi skupno višino telesne okvare, vzrok in datum nastanka,

– gre za izgubo posameznega dela telesa ali trajno prizadetost funkcije, ki pa glede na ugotovljeni obseg prizadetosti ne dosega višine, po kateri je po seznamu mogoče določiti telesno okvaro,

– telesne okvare ni v seznamu telesnih okvar ali da je še ni mogoče oceniti, ker zdravljenje in rehabilitacija še nista zaključena.

41. člen

Pri obravnavanju in ugotavljanju potrebe po pomoči in postrežbi invalidska komisija lahko ugotovi, da:

– so nastale trajne spremembe v zdravstvenem stanju zavarovancu, zaradi katerih ne more zadovoljevati vseh ali večine osnovnih življenjskih potreb niti ob osebnih prizadevanjih in ob pomoči ortopedskih pripomočkov in navede datum od kdaj je pomoč in postrežba potrebna,

– pri zavarovancu obstaja zmanjšana zmožnost premikanja najmanj za 70% in od kdaj,

– je zavarovanec slep oziroma slaboviden in določi datum nastanka slepote oziroma slabovidnosti,

– je zavarovancu potrebno stalno nadzorstvo in od kdaj,

– je zavarovancu nujno potrebna stalna pomoč pri zadovoljevanju vseh osnovnih življenjskih potreb ter da potrebuje 24-urni nadzor svojca in obvezno strokovno pomoč za stalno izvajanje zdravstvene nege in od kdaj,

– pri zavarovancu niso podana dejstva iz prejšnjih alinej tega člena.

42. člen

Izvedensko mnenje invalidske komisije I. stopnje se pošlje:

– strokovnemu delavcu, ki vodi postopek z vso dokumentacijo,

– osebnemu zdravniku zavarovanca skupaj z odločbo,

– zavarovancu skupaj z odločbo.

Zaradi varovanja osebnih podatkov je delodajalec lahko seznanjen z izvedenskim mnenjem izvedenskega organa samo v obsegu, kot je povzeto v odločbi o priznanju ali zavrnitvi pravice iz invalidskega zavarovanja.

Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se upoštevata tudi pri izvedenskem mnenju invalidske komisije II. stopnje v zvezi s pritožbo.

9. DELO INVALIDSKE KOMISIJE II. STOPNJE

43. člen

Invalidska komisija II. stopnje poda izvedensko mnenje:

– v pritožbenih postopkih,

– v postopkih revizije,

– in na zaprosilo pristojnega sodišča.

a) Postopek v zvezi s pritožbo

44. člen

Če zavarovanec ali delodajalec v pritožbi izpodbija izvedensko mnenje invalidske komisije I. stopnje poda izvedensko mnenje še invalidska komisija II. stopnje.

Invalidska komisija II. stopnje poda izvedensko mnenje, v primerih iz prvega odstavka tega člena, na zaprosilo strokovnega delavca.

Mnenje iz prvega odstavka tega člena mora biti jasno in natančno obrazloženo. Obrazložitev mora vsebovati odgovore na vse navedbe v pritožbi.

45. člen

Strokovni delavec pošlje invalidski komisiji II. stopnje pritožbo skupaj z vso dokumentacijo, zbrano v postopku za uveljavitev pravic in natančno navedbo, o čem naj invalidska komisija poda izvedensko mnenje.

Poleg dokumentacije iz prvega odstavka tega člena, je treba invalidski komisiji poslati še novo medicinsko in drugo dokumentacijo, predloženo v skladu z 238. členom zakona o splošnem upravnem postopku.

46. člen

Predsednik ali član invalidske komisije II. stopnje pregleda poslano medicinsko dokumentacijo in drugo dokumentacijo in oceni, ali so zbrani vsi podatki in dokazila o trditvah v pritožbi oziroma ali je na podlagi zbrane dokumentacije možno podati ustrezno izvedensko mnenje invalidske komisije, pri tem pa, če je to potrebno, sodelujejo tudi strokovni delavci zavoda.

47. člen

Pri podaji mnenja v zvezi s pritožbo se smiselno uporabljajo določbe tega pravilnika o sestavi in delu senata ter o postopku pri podaji izvedenskega mnenja v zvezi z zahtevkom za uveljavitev pravic.

48. člen

Izvedensko mnenje invalidske komisije II. stopnje podano v zvezi s pritožbo podpišejo vsi prisotni člani senata, pošlje pa se:

– strokovnemu delavcu, ki vodi postopek,

– osebnemu zdravniku zavarovanca skupaj z odločbo,

– zavarovancu skupaj z odločbo.

b) Postopek v zvezi z revizijo

49. člen

Pozitivno mnenje invalidske komisije I. stopnje, se predloži invalidski komisiji II. stopnje v revizijo.

Invalidska komisija II. stopnje opravi revizijo praviloma v roku 45 dni od prejema zadeve.

50. člen

Invalidska komisija II. stopnje v reviziji poda mnenje o pravilnosti izvida, ugotovitve in mnenja invalidske komisije I. stopnje na podlagi dokumentacije, zbrane v postopku za uveljavitev pravice.

Invalidska komisije II. stopnje lahko v reviziji mnenje invalidske komisije I. stopnje potrdi, spremeni ali vrne v ponovno obravnavo invalidski komisiji I. stopnje.

51. člen

Če invalidska komisija II. stopnje vrne mnenje invalidski komisiji I. stopnje v ponovno obravnavo, mora invalidska komisija I. stopnje podati novo mnenje.

Pri podaji novega mnenja po prvem odstavku tega člena mora invalidska komisija I. stopnje dosledno upoštevati mnenje, predloge in napotke invalidske komisije II. stopnje.

52. člen

Mnenje iz prejšnjega člena tega pravilnika poda praviloma zdravnik-izvedenec član invalidske komisije II. stopnje,

v primeru predvidene spremembe ali vrnitve v ponovno odločanje invalidski komisiji I. stopnje pa senat invalidske komisije II. stopnje.

V primeru spremembe mnenja invalidske komisije I. stopnje ali vrnitve v ponovno odločanje, mora invalidska komisija II. stopnje svoje mnenje natančno obrazložiti oziroma invalidski komisiji I. stopnje posredovati ustrezne napotke, predloge in pojasnilo za podajo ponovnega mnenja.

53. člen

Mnenje invalidske komisije II. stopnje, podano v postopku revizije, se pošlje:

- invalidski komisiji I. stopnje,
- strokovnemu delavcu, ki vodi postopek,
- zavarovancu, če je o njegovih pravicah odločeno na podlagi mnenja, podanega v reviziji – skupaj z odločbo.

54. člen

V primerih podaje izvedenskega mnenja v pritožbenem postopku in postopku revizije se smiselno uporabljajo določbe tega pravilnika o sestavi senata, delu in postopku pri podaji mnenja invalidske komisije I. stopnje.

10. PLAČILO IZVEDENCEV

56. člen

Izvedenci zavoda so upravičeni do plačila za opravljeno delo v skladu z določili in normativi tega pravilnika.

Podlaga za izplačilo je sklep upravnega odbora zavoda o imenovanju izvedencev, sklenjena pogodba po zakonu o avtorski in sorodnih pravicah, ki jo sklene direktor območne enote oziroma direktor izvajanja zavarovanja z izvedencem ter pisna evidenca z dokazili o opravljenem delu, ki jo vodi predsednik invalidske komisije.

Za poklicne izvedence, veljata prvi in drugi odstavek tega člena le za delo, ki ga v skladu z tretjim odstavkom 15. člena tega pravilnika opravijo izven rednega delovnega časa.

57. člen

Normativi za delo izvedencev se določijo v točkah glede na zahtevnost izvedenskega dela za podajo mnenja in so:

a) Normativi za delo izvedencev invalidskih komisij I. stopnje

A) Ocena invalidnosti (delazmožnosti)

1. Predhodni postopek	15 točk
2. Pregled spisa in priprava za senat	30 točk
3. Izvedensko mnenje na senatu	45 točk
4. Izvedenec nemedicinske stroke	30 točk
5. Dopolnilno mnenje	30 točk
6. Ogled delovnega mesta	60 točk

B) Ocena telesne okvare ali dodatka za pomoč in pomoč

1. Predhodni postopek	10 točk
2. Pregled spisa in priprava za senat	15 točk
3. Izvedensko mnenje	30 točk
4. Osebni pregled v domu upokojencev in izvedensko mnenje	45 točk
5. Osebni pregled na domu in izvedensko mnenje	60 točk

C) Izvedensko mnenje na podlagi tuje medicinske dokumentacije

1. Pregled spisa in priprava za senat	150 točk
2. Izvedensko mnenje na senatu	45 točk

b) Normativi za delo izvedencev invalidske komisije II. stopnje v zvezi s pritožbo in v reviziji

A) Ocena invalidnosti (delazmožnosti)

1. Predhodni postopek	15 točk
2. Pregled spisa in priprava za senat	45 točk
3. Izvedensko mnenje na senatu	75 točk
4. Za osebni pregled zavarovanca se doda	30 točk
5. Izvedenec nemedicinske stroke	50 točk
6. Ogled delovnega mesta	75 točk

B) Ocena telesne okvare ali dodatka za pomoč in pomoč

1. Predhodni postopek	10 točk
2. Pregled spisa in priprava za senat	30 točk
3. Izvedensko mnenje samo na podlagi dokumentacije v spisu	45 točk
4. Za osebni pregled zavarovanca se doda	30 točk
5. Osebni pregled v domu upokojencev in izvedensko mnenje	75 točk
6. Osebni pregled na domu in izvedensko mnenje	90 točk

C) Izvedensko mnenje na podlagi tuje medicinske dokumentacije

1. Pregled spisa in priprava za senat	150 točk
2. Izvedensko mnenje	75 točk

D) Izvedensko mnenje na zahtevo sodišča

120 točk

c) Normativi za delo invalidske komisije I. in II. stopnje

A) Priprava in izdelava obrazcev za tuje nosilce zavarovanja

1. Predhodni postopek	30 točk
2. Pregled spisa in priprava za senat	45 točk
3. Obravnava na senatu z osebnim pregledom	90 točk
4. Obravnava na senatu v odsotnosti zavarovanca	45 točk

B) Izdaja potrdil

1. Pregled dokumentacije in izdaja potrdila	15 točk

C) Dodatno porabljen čas za delo na terenu

1. Za eno uro dodatno porabljenega časa	30 točk

Posamezne normative iz tega člena podrobneje razdeljuje seznam in opis del izvedeniških organov, ki ga sprejme upravni odbor zavoda.

Vrednost točke določi upravni odbor zavoda, usklajuje pa jo finančni oddelek zavoda ob povečanjih izhodiščne plače za gospodarstvo.

58. člen

Evidenco oziroma seznam o opravljenem delu oziroma število točk predsednik invalidske komisije posreduje direktorju območne enote oziroma direktorju izvajanja zavarovanja. Le-ta na tej podlagi izda nalog za izplačilo finančnemu oddelku zavoda, ki izvedencem izvrši izplačilo.

Predsednik invalidske komisije je odgovoren za nadzor ter pravilnost, verodostojnost in točnost seznama opravljenega dela.

11. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

59. člen

Že imenovani izvedenci – člani invalidskih komisij nadaljujejo z delom do poteka obdobja, za katerega so bili imenovani.

Za njihovo ponovno imenovanje se uporabljajo določbe tega pravilnika.

60. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika prenehajo veljati pravilnik o postopku za uveljavljanje pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (Uradni list SRS, št. 47/86) in pravilnik o načinu imenovanja in plačilu izvedencev zavoda z dne 19. 9. 1997.

61. člen

Do določitve predpisanih obrazcev, ki jih po določbah tega pravilnika določi upravni odbor zavoda, se uporabljajo obrazci, ki so se uporabljali do uveljavitve tega pravilnika.

62. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 01000-015/2000

Ljubljana, dne 28. septembra 2000.

Predsednik
Skupščine Zavoda za
pokojninsko
in invalidsko zavarovanje
Slovenije
Predsednik
Milan Utroša l. r.

SEZNAM
obvezne medicinske dokumentacije
za uveljavljanje pravic na podlagi invalidnosti
in preostale delovne zmožnosti

I. SKUPNE DOLOČBE O OBSEGU IN VSEBINI
MEDICINSKE DOKUMENTACIJE

1. člen

Ta dogovor določa vsebino in obseg medicinske dokumentacije, ki jo mora izbrani osebni zdravnik priložiti predlogu za uvedbo postopka za priznanje pravic na podlagi invalidnosti.

Dokumentacija iz prvega odstavka tega člena ne sme biti starejša od enega leta.

2. člen

Pristojnemu organu zavoda je potrebno za vsakega zavarovanca predložiti izvide ambulantnega ali/in hospitalnega specialističnega zdravljenja z izvidi ustreznih preiskav o posledicah bolezni ali poškodb (morfoloških in funkcionalnih) in zdravstveno dokumentacijo o preventivnih zdravstvenih pregledih (prehodni, obdobjni) ter izvid specialista medicine dela z analizo in zdravstveno oceno delovnega mesta. Za oceno preostale delazmožnosti poklicnih voznikov motornih vozil je potrebna ustrezna medicinska dokumentacija in zdravniško spričevalo specialista medicine dela, za

pomorščake izvid in mnenje dispanzerja za pomorščake, za druge voznike (piloti, železničarji) pa izvid in mnenje ustreznih specialnih dispanzerjev.

3. člen

Obseg predložene medicinske dokumentacije naj bo smiselno usklajen z naravo in potekom bolezni, obvezno mora vsebovati izvid ustreznega specialista z opisom funkcionalnega stanja prizadetega organa ali organskega sistema in obrazložitev rezultatov opravljenih preiskav z mnenjem o terapevtskem uspehu in prognozi. Obseg preiskav naj bo ciljano usmerjen v objektivizacijo ugotovljenega stanja. Vse preiskave mora obvezno indicirati specialist ustreznega področja za dokončno potrditev diagnoze.

Za posamezna bolezenska stanja, ki so predstavljena po poglavjih Mednarodne klasifikacije bolezni desete revizije (MKB-10), je potrebno predložiti usmerjeno medicinsko dokumentacijo, ki se uporablja pri diagnosticiranju in ugotavljanju trajnih posledic bolezni ali poškodb.

4. člen

V izjemnih primerih bo invalidska komisija zahtevala od izbranega osebnega zdravnika vpogled v ambulantno dokumentacijo o zgodovini bolezni (zdravstveni karton) in izvide prejšnjih preventivnih oziroma sistematičnih pregledov. Tudi ta dokumentacija je obvezna.

5. člen

Bolezni so razvrščene v tri skupine:

- a) glavna bolezen,
- b) druge bolezni, ki vplivajo na delovno zmožnost,
- c) posredne bolezni, ki ne vplivajo na delovno zmožnost.

Glavna bolezen je tista, ki sama v celoti ali pretežno povzroča trajno izgubo ali zmanjšanje zavarovančeve zmožnosti za opravljanje njegovega dela oziroma povzroča invalidnost. Njen vpliv na invalidnost je odločujoč.

Druge bolezni, ki vplivajo na trajno izgubo oziroma zmanjšanje zavarovančeve zmožnosti za opravljanje njegovega dela so tiste, ki posamezno ali v skupini neugodno vplivajo na delovno zmožnost ali podpirajo neugodno delovanje glavne bolezni. Kadar gre za dve bolezni enako negativnega delovanja na delovno zmožnost, je glavna tista, ki ima slabšo prognozo.

Posredne bolezni ne vplivajo na trajno izgubo ali zmanjšanje delovne zmožnosti. Lahko pa so vendarle pomembne za mnenje o preostali delovni zmožnosti, kadar gre za izbiro drugega ustreznega dela. To so namreč tiste bolezni, ki so lahko kontraindikacija za predlagano drugo ustrezno delo.

6. člen

V medicinsko dokumentacijo, ki je potrebna za verifikacijo diagnoze glavne bolezni, uvrščamo zlasti naslednje podatke:

- o začetku bolezni oziroma datumu poškodbe, vzroku in okoliščinah, zaradi katerih je nastala zdravstvena motnja,
- o poteku ambulantnega ali/in bolnišničnega zdravljenja z datumom zaključenega zdravljenja, zaradi katerih diagnoz in s kakšnim uspehom,
- o poteku medicinske rehabilitacije z navedbo ustanove v kateri se je zavarovanec rehabilitiral, obdobju, v katerem je bila opravljena rehabilitacija, pod katerimi diagnozami, in s kakšnim uspehom.

Medicinska dokumentacija iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati vse podatke o sedanjem zdravstvenem stanju, zlasti pa podatke:

- o obsegu anatomske okvare,

- o obsegu funkcionalne okvare,
- o prognozi bolezni oziroma ali se sčasoma pričakuje izboljšanje zdravstvenega stanja, ustalitev ali poslabšanje zdravstvenega stanja.

Medicinska dokumentacija, potrebna za verifikacijo drugih bolezni, ki vplivajo na invalidnost, mora samo dokazati aktualno stanje, t.j. stanje anatomske in funkcionalne okvare.

Za posredne bolezni, ki ne vplivajo na invalidnost, zadostuje obstoječa medicinska dokumentacija, ki verificira diagnozo.

7. člen

Vsebina medicinske dokumentacije iz 6. člena tega dogovora mora biti dovolj jasna in precizna in mora obsegati vse elemente opravljenih preiskav in izvidov.

Izvid in mnenje zdravnega osebnega zdravnika morata biti napisana s pisalnim strojem ali računalnikom in vsebovati izčrpno anamnezo, ki da vpogled v začetek, potek in trajanje težav, ki jih zavarovanec navaja. Izvid pristojnega zdravnika mora vsebovati tudi podatke o splošnem somatskem in psihičnem statusu, biti mora precizen in izčrpen, ni dopustno navesti samo glavne bolezni.

Odpustno pismo ali prepis popisa bolezni iz bolnišnice, v kateri se je bolnik zdravil, mora vsebovati podatke z vsemi izvidi in preiskavami, ki so bile izvršene pri prihodu v bolnišnico in v času zdravljenja, da bi lahko verificirali diagnozo zavarovančeve bolezni.

Specialistični izvidi morajo biti napisani berljivo, po možnosti s pisalnim strojem ali računalnikom, na predpisanih obrazcih. Razen ugotovljene diagnoze morajo biti opisane tudi anatomske in funkcionalne spremembe, ki so bile ugotovljene pri specialističnem pregledu in datum pregleda (ta naj bo jasno razviden tudi na fotokopijah, enako mora biti na fotokopijah jasen naziv zdravstvenega zavoda in ime in priimek zdravnika).

Specialistične izvide (RTG, EKG, spirometrije, scintigrafije, izvide endoskopije itd.) je treba priložiti samo, če so napravljeni ambulantno in če so potrebni za verifikacijo diagnoze glavne bolezni oziroma za verifikacijo morebitne telesne okvare.

Laboratorijske izvide je treba priložiti, če so napravljeni ambulantno ali če so pomembni zaradi verifikacije diagnoze bolezni.

8. člen

Celotno medicinsko dokumentacijo pripravi izbrani osebni zdravnik ob upoštevanju ustreznih določb tega dogovora o obvezni medicinski dokumentaciji, ki se nanaša na konkretni primer.

9. člen

Celotna medicinska dokumentacija iz 8. člena tega dogovora ne vsebuje:

- medicinske dokumentacije, ki jo priskrbi invalidska komisija naknadno (v primeru nove bolezni ali poškodbe) v času ocenjevanja in je v tem dogovoru določena kot obvezna,
- medicinske dokumentacije, ki jo invalidska komisija priskrbi v izjemnih primerih, določenih s tem dogovorom.

II. PREGLED OBSEGA IN VSEBINE MEDICINSKE DOKUMENTACIJE ZA POSAMEZNE BOLEZNI IN POŠKODBE

10. člen

1. NEKATERE INFEKCIJSKE IN PARAZITSKE BOLEZNI

Za potrditev diagnoze, oceno uspeha zdravljenja in ugotovitev trajnih posledic bolezni je potrebna naslednja medicinska dokumentacija po posameznih področjih:

Klicenoštvo

- odpustno pismo ustrezne bolnišnice ali/in izvidi ambulantnega specialističnega zdravljenja,
- bakteriološki izvid, ki dokazuje povzročitelja pri zaporednih pregledih v daljšem časovnem obdobju,
- izvid kulture, seroloških ali drugih etioloških preiskav,
- mnenje ustrezne zdravstvene ustanove o tem, da je bolezen zapustila trajne posledice, ali da gre za kliconosca, ki ga ni mogoče ozdraviti ali negativizirati.

Pozne posledice akutnega poliomielitisa:

- izvid nevrologa, EMG prizadetih mišičnih skupin, mišični test,
- goniometrija s funkcionalnim testiranjem prizadetega dela telesa.

Pljučna tuberkuloza:

- potrditev TBC s pozitivno laboratorijsko preiskavo,
- potrditev saniranega TBC procesa (inaktivnost procesa),
- izvid spirometrijske preiskave s plinsko analizo arterijske krvi v mirovanju in med obremenitvijo,
- izvid kardiologa z opisom EKG.

Tuberkuloza drugih organov.

Dokumentacijo za potrditev diagnoze tuberkuloze drugih organov zagotovi specializirana ustanova s podatki o aktivnosti procesa, velikosti anatomske in funkcionalne okvare ter prognozi in trajnih posledicah.

Potrebni so izvidi ustreznih preiskav za posamezne organske sisteme, ki so sicer navedeni v posameznih poglavjih z mnenjem ustreznega specialista.

Lymaska boreliozia:

- mnenje infektologa o aktivnosti procesa,
- laboratorijska diagnostika (serologija), test transformacije limfocitov (TTL),
- EMG, ocena funkcije lokomotornega aparata z izvidom ortopeda in revmatologa,
- EKG ali/in UZ srca z mnenjem kardiologa,
- izvid kliničnega psihologa, psihiatra (pri nevroboreliozii).

2. NEOPLAZME

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide o potrditvi bolezni, poteku zdravljenja, učinku in posledicah terapije, o morebitni ponovitvi ali razsoju bolezni ter trajnih (tudi poznih) okvarah po končani rehabilitaciji. Po potrebi še izvid psihiatra in kliničnega psihologa.

3. BOLEZNI KRVI IN KRVOTVORNIH ORGANOV TER NEKATERE BOLEZNI, PRI KATERIH JE UDELEŽEN IMUNSKI ODZIV

Za potrditev diagnoze je potreben izvid internista (hematologa) z mnenjem o doseženem terapevtskem uspehu, prognozi, stanju preostale zmogljivosti oziroma odpornosti.

Motnje koagulacije krvi:

- izvid o trajnih posledicah na prizadetem organskem sistemu z izvidom ortopeda.

Sarkoidoza:

- ocena pljučne funkcije z izvidom pulmologa,
- glede na prizadetost organskega sistema še izvid revmatologa ali/in okulista ali/in kardiologa.

4. ENDOKRINE, PREHRANSKE (NUTRICIJSKE) IN PRESNOVNE (METABOLIČNE) BOLEZNI

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide internistov (internista – endokrinologa, diabetologa, tirologa), ki potrjujejo diagnozo, oceno uspešnosti zdravljenja, prognozo in trajne posledice bolezni.

Sladkorna bolezen:

– izvid ustreznega specialista o poznih posledicah bolezni: oftalmologa, nevrofiziologa, angiologa, nefrologa.

Bolezni ščitnice:

– izvid ustreznega specialista o poznih posledicah bolezni: oftalmologa (ergooftalmologa) ali/in nevrologa.

5. DUŠEVNE IN VEDENJSKE MOTNJE

Pri vseh stanjih te skupine bolezni je potreben izvid lečečega psihiatra o zdravljenju, terapevtskem uspehu in prognozi bolezni in uspešnosti delovne rehabilitacije ter izvid kliničnega psihologa. Ob izčrpanih terapevtskih možnostih je treba priložiti tudi izvid psihiatričnega konzilija z mnenjem o uspehu delovne rehabilitacije.

Za oceno delazmožnosti za posamezne podskupine so potrebni še dodatni usmerjeni izvidi:

Organske duševne motnje:

– EEG, CT, ev. MRI.

Duševne in vedenjske motnje zaradi uživanja psihoaktivnih snovi:

– izvid nevrologa ali/in izvid internista.

Nevrotske, stresne in somatomorfne motnje:

– izvidi specialistov glede na organske sisteme, kjer se te motnje projicirajo in kažejo.

Vedenjski sindromi, povezani s fiziološkimi motnjami in telesnimi dejavniki:

– izvidi specialistov glede na prizadete organske sisteme.

6. BOLEZNI ŽIVČEVJA

Za potrditev diagnoze, oceno uspeha zdravljenja in ugotovitev trajnih posledic bolezni je potreben izvid nevrologa in dodatno:

– kliničnega psihologa, oftalmologa, otorinolaringologa in po potrebi drugih specialistov,
– RTG, UZ, EMG, EEG, CT, MRI, radioizotopske preiskave, kontrastne žilne preiskave.

Za posamezne podskupine bolezni so potrebni še naslednji izvidi:

Vnetne bolezni centralnega živčevja:

– popis bolezni in zdravljenja z nevrološkimi in psihiatričnimi posledicami,
– izvid oftalmologa in nevrofiziologa z obrazložitvijo rezultatov preiskav EEG, evocirani potenciali (EP),
– izvid infektologa.

Multisistemske atrofije, ki prizadenejo živčevje:

– ev. testiranje vegetativnega živčevja,
– ev. EMG mišic medeničnega dna,
– ev. MRI centralnega živčnega sistema.

Ekstrapiramidne bolezni in motnje gibanja:

– ev. EEG,
– ev. CT ali/in MRI glave,

– ev. izvid kliničnega psihologa,
– ev. serumska diagnostika vključno z določanjem celeruloplazmina, Cu ali toksičnih snovi.

Druge degenerativne bolezni živčevja:

– nevrofiziološka diagnostika (EEG, EMG),
– serumska diagnostika (tudi hormoni ščitnice),
– CT, MRI.

Demielinizacijske bolezni centralnega živčevja:

– likvorska diagnostika,
– EP,
– MRI,
– razširjena lestvica stopnje prizadetosti (EDSS – Expanded Disability Status Scale).

Epizodne in paroksizmalne motnje:

– bolnišnična potrditev diagnoze,
– UZ, EEG, CT, ev. MRI in ev. kontrastna žilna diagnostika,
– polisomnografsko snemanje,

Okvare živcev, živčnih korenin in pletežev:

– EMG in mišični test
– serumska in likvorska diagnostika,
– radiološka diagnostika.

Polinevropatije in druge bolezni perifernega živčevja:

– EMG in mišični test,
– serumska diagnostika ter ev. določanje specifičnih protiteles, vitaminov, toksičnih snovi ali metabolitov.

Bolezni živčnomišičnega stika in mišic:

– EMG in mišični test,
– goniometrija,
– kardiorespiratorni funkcijski testi,
– ev. določitev specifičnih protiteles.

Cerebralna paraliza:

– dokumentacija o psihomotornem razvoju,
– EEG,
– klinični psiholog,
– ev. CT, MRI,
– ev. testiranje ščitnice.

7. BOLEZNI OČI IN ADNEKSOV

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvid oftalmologa, ki potrjuje diagnozo, oceni uspešnost zdravljenja in ugotovi trajne posledice bolezni.

– popolni očesni status: vidna ostrina z korekcijo (refraktometrija), binokularni vid, očesni status (fundus, špranjska svetilka), očesni tlak, vidno polje, ev. barvni vid, ev. niktometrija,
– UZ,
– elektroretinografija (ERG),
– vizualni evocirani potenciali (VEP)
– elektrookulogram (EOG),
– elektronistagmografija (ENG),
– adaptometrija.

8. BOLEZNI UŠESA IN MASTOIDA

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvid otorinolaringologa, ki potrjuje diagnozo, oceni uspešnost zdravljenja in navede trajne posledice bolezni:

– RTG, ADG, timpanogram, vestibulogram, ENG, BERA,
– izračun obojestranske izgube sluha po Fowlerju.

9. BOLEZNI OBTOČIL

Za potrditev diagnoze, ocene uspeha zdravljenja in ugotovitev trajnih posledic bolezni je potreben izvid internista (kardiologa, angiologa) z izvidi:

Kronične revmatične bolezni srca:

– RTG pc, EKG, UZ, obremenitveni test (tudi kontrolni po končani rehabilitaciji).

Hipertenzivne bolezni:

– RTG pc, EKG, UZ,
– izvid oftalmologa ali/in nefrologa z oceno funkcije ledvic (kreatinin klirens, UZ ledvic, angiografija).

Ishemične bolezni srca:

– RTG pc, EKG, UZ, obremenitveni test (s kontrolnim 3 mesece po končani rehabilitaciji,
– scintigrafija miokarda s talijem,
– koronarografija, ventrikulografija.

Pljučno srce in bolezni pljučnega krvnega obtoka:

– RTG pc, EKG,
– izvid pljučne funkcije v mirovanju in med obremenitvijo,
– plinska analiza arterijske krvi,
– ev. scintigrafija.

Druge bolezni srca in motnje prevajanja:

– RTG pc, EKG, UZ, obremenitveni test, Holter monitoring, ev. ventrikulografija.

Cerebrovaskularne bolezni:

– UZ žil, CT, MRI,
– izvid nevrologa, izvid kliničnega psihologa, po končani rehabilitaciji mnenje psihiatra.

Bolezni arterij, arteriol in kapilar:

– meritev perfuzijskih pritiskov z RP indeksom,
– akralna pletizmografija z ohladitvenim testom,
– kapilarografija, ev. kapilaroskopija,
– UZ arterij, izvid arteriografije.

Bolezni ven, limfnih žil (mezgovnic) in bezgavk, ki niso uvrščene drugje:

– UZ globokih ven (tudi kontrolni izvid po končanem zdravljenju),
– impedančna pletizmografija, scintigrafija, flebografija, limfografija.

10. BOLEZNI DIHAL

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide internista (pulmologa), ki potrjujejo diagnozo, priložena naj bo ocena uspeha zdravljenja in navedene trajne posledice bolezni:

Bolezni zgornjih dihal:

– izvidi otorinolaringologa z RTG, alergološkimi testi s standardnimi alergeni in alergeni delovnega mesta,
– izvid foniatra.

Bolezni spodnjih dihal:

– RTG pljuč, EKG,
– izvidi preiskav za oceno pljučne funkcije,
– alergološko testiranje s standardnimi alergeni in alergeni delovnega mesta,
– serološke preiskave,
– bronhoskopija, citologija, histologija.

11. BOLEZNI PREBAVIL

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide internista (gastroenterologa), ki potrjujejo diagnozo, priložena naj bo ocena uspeha zdravljenja in navedene trajne posledice bolezni:

– biokemične laboratorijske preiskave,
– radiološka diagnostika, po potrebi UZ, CT, MRI,
– endoskopija z ERCP, biopsija s histološkim izvidom,
– po potrebi izvidi drugih specialistov: infektologa, psihiatra, kliničnega psihologa, otorinolaringologa, maksilofacialnega kirurga, abdominalnega kirurga.

12. BOLEZNI KOŽE IN PODKOŽJA

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide dermatologa, ki potrjujejo diagnozo, priložena naj bo ocena uspeha zdravljenja in navedene trajne posledice bolezni:

Za potrditev diagnoze je potrebno na predlog dermatologa opraviti:

– biopsijo s histološkim in po potrebi z imunohistološkim izvidom,
– potrebne imunološke in biokemijske laboratorijske preiskave.

V primeru ugotavljanja poklicnega kožnega obolenja:

– izvid dermatologa iz ambulante za poklicne bolezni kože z izvidom epikutanega testiranja (s standardnimi alergeni in alergeni delovnega mesta).

Pri interdisciplinarnih boleznih:

– izvidi revmatologa, oftalmologa, angiologa, pulmologa.

13. BOLEZNI MIŠIČNO SKELETNEGA SISTEMA IN VEZIVNEGA TKIVA

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide specialistov (ortopeda, revmatologa, fiziatra), ki potrjujejo diagnozo, priložena naj bo ocena uspeha zdravljenja in navedene trajne posledice bolezni:

Artropatije:

– laboratorijski izvidi,
– RTG, ev. tudi funkcionalni RTG posnetki,
– po potrebi izvid infektologa, nevrologa, oftalmologa.

Sistemske vezivno-tkivne bolezni:

– laboratorijski izvidi, imunološki testi z ev. serologijo,
– biopsija z imunološkim ali histološkim izvidom,
– po potrebi RTG, EMG, UZ, CT, MRI, scintigrafija,
– po potrebi izvidi, oftalmologa, dermatologa, gastroenterologa, pulmologa, nevrologa.

Bolezni hrbtenice:

– laboratorijski izvidi, RTG in ev. funkcionalni RTG posnetki hrbtenice, EMG, CT, MRI, scintigrafija,
– ev. spirometrija,
– po potrebi izvid nevrologa, kliničnega psihologa.

Motnje mehkih tkiv:

– laboratorijski izvidi,
– EMG, mišični test,
– po potrebi izvid kirurga, nevrologa.

Bolezni kosti in hrustanca:

– laboratorijski izvidi,
– RTG, ev. scintigrafija.

– po potrebi izvidi kirurga, endokrinologa, ginekologa.
Pri boleznih mišičnoskeletnega sistema in vezivnega tkiva je potrebno priložiti še izvid testiranja s tehničnim pripomočkom, kolikor ga oseba uporablja.

14. BOLEZNI SEČIL IN SPOLOVIL

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide specialistov (nefrolog, urolog, ginekolog), ki potrjujejo diagnozo, priložena naj bo ocena uspeha zdravljenja in navedene trajne posledice bolezni:

Bolezni ledvic:

- laboratorijski izvidi (s kreatinin klirensom),
- UZ, RTG kontrastne preiskave,
- ev. izvid internista – kardiologa, angiologa.

Bolezni sečil:

- UZ,
- ev. cistoskopija,
- urodinamske preiskave.

Bolezni spolnih organov:

- izvid dermatovenerologa.

17. PRIROJENE MALFORMACIJE, DEFORMACIJE IN KROMOSOMSKE NENORMALNOSTI

Pri ugotavljanju teh sprememb je potrebno v dokumentacijo priložiti:

- izvid specialista o zdravstvenem stanju pred zavarovanjem,
- zdravniško spričevalo ob sklenitvi delovnega razmerja,
- izvidi ustreznih specialistov, ki spremljajo zdravstveno stanje prizadete osebe.

18. POŠKODBE, ZASTRUPITVE IN NEKATERE DRUGE POSLEDICE ZUNANJIH VZROKOV

Medicinska dokumentacija mora zajemati izvide specialistov, ki potrjujejo diagnozo, priložena naj bo ocena uspeha zdravljenja in navedene trajne posledice z izvidom o funkcionalnem stanju po končani rehabilitaciji ter v primeru poškodbe pri delu, tudi pravilno izpolnjena prijava.

POKLICNE BOLEZNI:

Zdravstvena dokumentacija mora zajemati:

- celotno medicinsko in delovno dokumentacijo z verificirano diagnozo
- opredelitev poklicne bolezni po veljavnem seznamu o poklicnih boleznih.

ZDRAVSTVENA SPOSOBNOST POKLICNIH UDELEŽENCEV V CESTNEM, ŽELEZNIŠKEM, ZRAČNEM IN POMORSKEM PROMETU

Za oceno zmožnosti opravljanja vožnje in krmiljenja cestnih, železniških, zračnih vozil in plovil, je potrebna celot-

na medicinska dokumentacija specialista medicine dela, prometa in športa o opravljenih preventivnih pregledih in izdano zadnje zdravniško spričevalo.

3900. Spremembe in dopolnitve poslovnika o delu skupščine Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje

Na podlagi 266. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99) ter skladno s 33. členom in 73. členom statuta Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 78/00) je skupščina Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije na seji 28. 9. 2000 sprejela

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE POSLOVNIKA o delu skupščine Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje

1. člen

V poslovniku o delu skupščine Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (Uradni list RS, št. 59/92, 48/99) se drugi odstavek 63. člena dopolni tako, da se glasi:

»Statut, finančni načrt, zaključni račun, splošne akte za izvajanje zavarovanja, izvolitev predsednika in namestnika predsednika skupščine zavoda ter imenovanje generalnega direktorja zavoda, sprejema skupščina zavoda z večino glasov vseh članov.«

2. člen

V prvem odstavku 68. člena se črta besedilo: »člane upravnega odbora in nadzornega sveta stanovanjskega sklada, člane skupščine in nadzornega sveta sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja....«

3. člen

Te spremembe in dopolnitve poslovnika začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 01000-15/2000

Ljubljana, dne 28. septembra 2000.

Predsednik
skupščine
Zavoda za pokojninsko in
invalidsko zavarovanje Slovenije
Milan Utroša l. r.

VSEBINA

VLADA	Stran
3893. Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za proizvodnjo neželeznih kovin	10161
3894. Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za litje železa in jekla ter tempranje	10165
3895. Uredba o emisiji snovi pri odvajanju odpadnih vod iz naprav za proizvodnjo železa in jekla	10166
3896. Uredba o spremembah in dopolnitvah uredbe o obveščevalno-varnostni službi Ministrstva za obrambo	10169
3897. Sklep o ustanovitvi in nalogah Sveta Vlade Republike Slovenije za nevladne organizacije	10169
MINISTRSTVA	
3898. Pravilnik o živilih, namenjenih za uporabo v energijsko omejenih dietah za zmanjšanje telesne teže	10170
3899. Pravilnik o organizaciji in načinu delovanja invalidskih komisij ter drugih izvedenskih organov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije	10172
3900. Spremembe in dopolnitve poslovnika o delu skupščine Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	10182

Pravkar izšlo

PREDPISI O VOLITVAH V DRŽAVNI ZBOR

s pojasnili dr. Franca Grada, Marka Golobiča in Pavleta Sveteta

Volilni glasovi bodo na bližnjih volitvah v državni zbor razdeljeni po Droopovem količniku. Tako je predpisal ustavni zakon, sprejet pred razpisom volitev 2000. Odgovor na vprašanje, kako bodo razdeljeni mandati v volilnih enotah, ponujajo obširna pojasnila zakona o volitvah v državni zbor. S pomočjo tabel pa je mogoče tudi hitro odkriti ključ za izračun Droopovega količnika.

Poleg zakona o volitvah v državni zbor s komentarjem so v knjigi objavljeni še:

- ustavni zakon o dopolnitvi 80. člena ustave RS
- ključne spremembe in dopolnitve zakona o političnih strankah
- zakon o določitvi volilnih enot za volitve poslancev v državni zbor
- zakon o evidenci volilne pravice
- zakon o volilni kampanji
- odločbi ustavnega sodišča
- odlok o razpisu volitev v državni zbor
- rokovnik za izvedbo volitev poslancev v državni zbor

Pravkar izšlo**UVELJAVLJANJE NOVIH
INSTITUTOV KAZENSKEGA
MATERIALNEGA
IN PROCESNEGA PRAVA**

Raziskava Inštituta za kriminologijo pri Pravni fakulteti v Ljubljani,
ki jo je vodil prof. dr. Ljubo Bavcon

- Sodišča skoraj nikoli niso izrekla varnostnega ukrepa odvzema vozniškega dovoljenja.
- Pričakovanja zakonodajalca, da bodo nove določbe v kazenski zakonodaji povečale učinkovitost organov pravosodja, se niso uresničile.
- Delo v korist humanitarnih organizacij ali lokalne skupnosti naj bi nadomestilo kratkotrajne prostostne kazni, vendar je bilo za uveljavitev nove možnosti v štirih letih storjenega bore malo.

Raziskava o pravosodni praksi po sprejetju slovenskega kazenskega zakonika in zakona o kazenskem postopku na področjih bagatelne in mladoletniške kriminalitete, varnosti cestnega prometa in predkazenskega ter kazenskega postopka je kot ogledalo štiriletnega dela kazenskega pravosodja. Podoba v ogledalu žal ni najlepša.

Morda bo z upoštevanjem ugotovitev raziskave, ki jo je v knjižni obliki založba Uradni list izdala s finančno pomočjo Ministrstva za znanost in tehnologijo, lahko čez čas drugačna.

Cena: 8478 SIT z DDV

10529

N A R O Č I L N I C A

Naročite po faksu: 061/125 14 18

S tem nepreklicno naročam

**UVELJAVLJANJE NOVIH INSTITUTOV
KAZENSKEGA MATERIALNEGA IN PROCESNEGA
PRAVA**

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Štev. izvodov

Davčna številka naročnika

Davčni zavezanec DA NE

Firma - ime naročnika

Sektor - oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenice osebe

Žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo - Za izdajatelja dr. Tone Jerovšek - Založnik Uradni list RS, d.o.o. - Direktor in odgovorni urednik Marko Polutnik - Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.o.o., Vevče - Akontacija naročnine za leto 2000 je 17.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8% DDV - Naročnina za tujino je 55.000 SIT - Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke - Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 - Poštni predal 379 - Telefon tajništvo 125 14 19, računovodstvo 200 18 62, prodaja 200 18 38, preklici 125 02 94, računovodstvo, naročnine 125 23 57, telefaks 125 14 18, uredništvo 125 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo - telefaks 125 01 99 - Internet <http://www.uradni-list.si> - uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si - Žiro račun 50100-601-273770